Dijous, 15 d'abril de 1937
Any III Núm. 464
Redacció Administració: Ronda Universitat, núm. 25.
Impremta: Tallers, núm. 48
Telèfons: 14446 22122
BARCELONA
PREU: 15 CENTIMS

ULTIMA HORA

INFORMACIO • CRITICA • REPORTATGE

Avui, pàgina 4:
ARTICLE DE PRIMERA NECESSITAT

345 contra 130

L'Anglaterra democràtica i lliure, al nostre costat

"...anem retrocedint pas a pas davant les dictadures" (Sinclair)

BALDWIN

El debat d'ahir a la Cambra dels Comuns no ens ha desilusionat. Aquesta és la veritat. Qui, per endavant, hagués pogut imaginar que la moció de censura laboristu —refusada per 345 vots contra 130— hauria pogut tenir una sort millor, hauria fet gala d'una gran ingenuitat i d'un evident desconeixement de la naturalesa de l'Anglaterra oficial.

L'altiva, l'orgullosa Anglaterra, la que havia estat mestressa del món, avui dissimula la seva senectud en la pràctica d'una política de realitats que, dit planerament, no és altra cosa que por.

Britània, avui dubta de la seva força. I abans de mesurar aquesta amb la de qualsevol altra nació, prefereix transigir, ajupir-se una mica, davant dels països que s'han erigit en «valents» de la humanitat.

• • •

La Cambra dels Comuns anglesa ha consagrat, oficialment, el bloqueig d'Euscadi. Primerament, fou una ordre de l'Almirallat aconsellant que no anessin a Bilbao els vaixells mercants anglesos.

El Govern basc, en una nota d'una serena decisió, va afirmar que la seva flota i les seves bateries garantien en absolut la seguretat dels vaixells mercants estrangers a les aigües jurisdiccionals d'Euscadi.

Si Anglaterra, en conseqüència, s'hagués decidit a protegir en alta mar, fins a les aigües jurisdiccionals, els seus vaixells mercants, el proveïment de Bilbao hauria quedat del tot assegurat sense riscs per a ningú, d'acord amb els interessos dels armadors britànics i d'acord amb la mateixa dignitat anglesa.

Però no ha estat així. En lloc d'emprendre aquest camí, lògic i adrós, el Govern anglès —i darrera d'ell la majoria als Comuns— diu als seus armadors que s'abstinguin de trametre els seus vaixells a Euscadi si no volen exposar-se a totes les calamitats.

John Simon va pintar el quadre d'aquestes calamitats: bombardeigs constants, sembra de mines... I, ahir mateix, l'ambaixador d'Espanya a Londres comunicava a la premsa una nota en la qual afirmava que aquestes mines eren pura imaginació i que nombrosos vaixells mercants estrangers han entrat i sortit aquests darrers dies del port de Bilbao.

Attlee, el cap de l'oposició laborista, trobà paraules justes i dures per a exposar l'opinió que li mereixia l'actitud del Govern del seu país. «Anem a assistir —va dir—, essent còmplices del crim, com ho férem quan la qüestió d'Abissínia, a la mort d'un poble lliure?»

I Sinclair, el líder liberal, resumia més tard: «Passa exactament el mateix que amb Abissínia: anem retrocedint pas a pas davant les dictadures.»

La millor condemna de la posició britànica sorgí, doncs, ahir, a la mateixa Cambra dels Comuns. Per boca dels seus polítics més destacats, va parlar l'Anglaterra democràtica i lliure, l'Anglaterra que està al costat nostre —independentment dels lligams sentimentals— pel fet que ens assisteix, per damunt de tot, la raó.

Ja fa temps que ens adonàrem que la «no intervenció» un dia podria constituir una de les tantes formes d'ingerència. Per omissió, per inhibició, de vegades també es peca... En aquest cas, l'arrònçament d'espatlles anglès, davant del suposat bloqueig de Bilbao, constituïx una de les formes més clares d'aquest corrent de simpatia pels rebels espanyols, comprensible en els països totalitaris, però del tot absurd, gairebé suïcida, quan la qui s'hi deixa arrossegar, és una nació que es diu, encara, democràtica.

MENTRE LONDRES I PARIS S'OFEGUEN ENTRE COMITÈS I LEGALISMES...

El pic de La Haya, a Guipúscoa, des del qual es domina tota la badia d'Hendaia, ha estat fortificat pels alemanys

A L'HIPODROM DE LASARTE ES CONSTRUEIXEN GRANS HANGARS SUBTERRANIS, SOTA LA DIRECCIÓ DE TÈCNICS ALEMANYS

OBJECTIU: La guerra futura amb França...

París, 14.—El conegut periodista francès Charles Reber està publicant a «Le Soir» una sèrie d'articles amb el títol general de «Els secrets tràgics i còmics del control». L'últim porta el subtítol de «La frontera alemanya és als Pirineus» i és un estudi de les activitats feixistes a Biarritz i la seva regió. D'ell en treiem els següents paràgrafs:

«Hem parlat amb pescadors de Saint Jean de Luz: «Havou vist vaixells alemanys al golf de Biscaia?» «Certament! Evolucionen en el golf amb «pavelló anglès». Fins hem vist com un d'aquests vaixells feia senyals òptics que saurem estat recollits a la costa o les muntanyes.»

A Hendaia em diuen els pescadors que allà, damunt de Fuenterrabía, fan fortificacions. Qui?, pregunto. «Els rebels. Però són alemanys els que dirigeixen els treballs. Diuen que ho fan perquè els «roigs» francesos volen envair Espanya. Però ningú no ho creu.»

Es cert que als Pirineus, a la frontera francesa, des del costat del Pic de Vignemale fins a l'Oceà estan construint fortificacions. Els alemanys fan també treballs de fortificació al pic de La Haya, des del qual es domina tota la badia d'Hendaia.

A l'hipòdrom de Lasarte, al País Basc, s'estan construint actualment, sota la direcció d'enginyers del ministeri de l'Aire alemany, grans hangars subterranis. El terreny ha estat disposat per al tràfic d'avions grans. Al port de Pasajes els alemanys han centralitzat el seu comerç amb l'Espanya rebel (fustes, minerals, etc.).

El pla que persegueix Hitler? El que exposa a «Mein Kampf»: encerclar França: desilligar-la de Bèlgica, i si és possible, d'Anglaterra; prendre-la per l'esquena des dels Pirineus; després, isolar-la, prenent-li els seus aliats d'Europa. Aleshores considerarà que França està a punt per a ésser esclafada.»

"El Govern d'Euscadi es mostra orgullós del seu poble", diu el President Aguirre

Bilbao, 14. — El Cap del Govern basc, senyor Aguirre, en rebre els periodistes, ha dit:

—Complint l'acord de València, avui no s'han celebrat actes commemoratius del VI aniversari de la proclamació de la República. No obstant, el Govern basc ha acordat celebrar una petita reunió de les autoritats; i si el temps ho permet, aquesta tarda hi haurà una desfilada dels alumnes de les acadèmies militars.

D'operacions, res, llevat de les vigoroses reaccions dels nostres combatents durant les últimes jornades.

L'esperit ciutadà s'ha de mantenir com fins ara per assistir el Govern i les autoritats armades. El Govern es mostra orgullós del poble que ha sabut ajustar-se a les circumstàncies i que farà possible un pròxim triomf.

El Govern es complau a manifestar-ho així, perquè tals són els informes que rep tant de l'interior com de l'exterior.

El senyor Aguirre ha rebut després una Comissió de l'Ajuntament de la vila, que ha vingut a expressar-li, en nom del poble de Bilbao, la seva salutació.

L'aniversari de la República espanyola, a París

"Que es retirin els invasors estrangers i la guerra caurà verticalment", diu Lluís Araquistain

A ESPANYA ES JUGA EL DESTI DE TOT EUROPA

París, 15. — Amb motiu de l'aniversari de la proclamació de la República, es celebrà ahir a la tarda, als salons de l'Ambaixada d'Espanya a París, una brillantíssima recepció. Hi assistí la colònia espanyola en ple i nombrosos amics francesos d'Espanya i de la causa de la República.

Entre els presents figuraven el senador Marcel Aria; el professor Basch; els eminents advocats Moro i Giafferi i Torres; el ministre de Mèxic, senyor Tejada, amb tot el personal de l'Ambaixada; l'ex-president de Portugal senyor Alfons Costa; el representant del Govern basc, Picavea; Gassol, en representació de la Generalitat; el diputat comunista, gran amic de la República espanyola, Gabriel Peri; representants de tots els periòdics francesos i representacions de la Premsa estrangera acreditada a París, especialment de l'anglesa i nord-americana, i nombrosíssimes personalitats polítiques i intel·lectuals.

DISCURS D'ARAQUISTAIN

Davant els reunits l'ambaixador, senyor Araquistain, pronuncià el següent discurs:

«Avui commemorem el sisè aniversari del somni d'un dia de primavera. El somni que la implantació d'una República nominal el 14 d'abril del 1931 era la fi d'una Monarquia multisecular. S'instaurà un Govern republicà i es deixà intacte l'Estat monàrquic. Cregueren governar altres homes, però el poder político-social segué en mans de les antigues oligarquies. En el fons de la rebel·lió militar del juliol no hi ha més que això: un esforç desesperat i criminal d'una minoria bàrbara per a mantenir els seus privilegis de senyors de vides i hisendes, enfront de tot un poble que aspira a una existència material, espiritual i moral, ja assolida en tots els països civilitzats. Les trompetes de Berlín, de Roma, de Lisboa i les ciutats espanyoles rebels atronaren l'espai afirmant que l'anomenada guerra civil era una croada dels principis sagrats de l'ordre, propietat privada, família, religió i cultura, civilització occidental, contra la hidra del comunisme i l'anarquisme, és a dir, contra la negació de tots els valors vigents.

«HI HAVIA NOMÉS VILS INTERÈSSOS DE CLASSE»

No hi havia tal croada, com ja comencen a veure fins els més orbs, sinó baixos interessos de classe, d'una banda, i inconfessables interessos internacionals, de l'altra. En aquesta credulitat a què induïren els propaladors de la propaganda feixista, hi ha una de les raons de la política de no intervenció. Alguns l'adoptaren com un mitjà d'evitar que la guerra espanyola s'escampés a la resta d'Europa; però per a altres fou una manera de neutralitat o inhibició en la suposada contesa entre el feixisme i el comunisme. Els Estats feixistes han buscat en l'Espanya rebel un punt de base per a la seva política internacional. Aquest és el secret de la seva intervenció armada, no cap efusió sentimental amb els generals facciosos, als quals menyspreen en el fons com a homes incultes i com a militars ineptes. L'egoisme mal entès en les democràcies europees ha estat el col·laborador inconscient més eficaç del feixisme internacional. Li donaren ales quan a penes subsistia, amb mires egoistes també equivocades per a mantenir un equilibri europeu, que ningú no amenaçava; però que de sobte amenaçà els propis Estats feixistes. Tolerà les violències en els tractats i la destrucció d'una Abissínia independent. Ha tolerat també l'agressió contra la República espanyola.

QUATRE-CENTS MIL HOMES MOBILITZATS!

Aquest persistent error ha produït danys incalculables, no sols a Espanya, sinó al propi prestigi de les institucions liberals i democràtes.

La lamentació jeremíaca no s'adiu amb el nostre orgull espanyol, que no és una frase buida. La victòria, segura ara com mai — d'això ja no en dubtem ni els insurrectes, ni els seus còmplices estrangers —, és nostra; però la victòria haurem de precipitar-la. Això no dependrà únicament de nosaltres els espanyols, sinó també dels països adscrits al comitè de no intervenció. Cal treure d'Espanya, com més aviat millor, els estrangers, que no podran decidir la guerra, però que podran allargar-la excessivament. La República té homes i elements de sobres per a acabar-la ràpidament. Per la recent mobilització de les lleves dels anys 32 al 36, han entrat a files prop de 400.000 homes; més de la meitat han estat reintegrats a llurs cases perquè, per ara, no són necessaris. Les indústries de guerra subministren ja gairebé tot el que cal. Que es treguin els invasors estrangers i la guerra caurà verticalment.

MORALMENT SERIA VENCUT EL LIBERALISME I LA DEMOCRÀCIA

Es l'hora que els liberals i els demòcrates, que vulguin corregir els seus errors passats i els seus egoismes mal entesos. Encara són a temps segurament de reparar els

LLUIS ARAQUISTAIN

danys que la seva política equivocada na causat al prestigi de les democràcies i al liberalisme. Cal que s'acabi d'una vegada la intervenció estrangera a Espanya. Si no es fa així, si el liberalisme i les democràcies internacionals segueixen inhibint-se, mentre el feixisme internacional continua escometent-nos, no per això la guerra deixara d'acabar amb la nostra victòria, però aleshores no sols el feixisme serà vencut, sinó que moralment també ho serà el liberalisme i la democràcia, sobretot als ulls de les petites potències que ja no veuran en aquesta organització política cap garantia internacional suficient per als pobles més febles.

ES JUGA EL DESTI DE TOT EUROPA

A Espanya s'està jugant el destí, no solament d'una nació, sinó de tot Europa. La nostra guerra torna a ésser el centre de la repercussió universal. No sols es ventila aquí la pau del món, sinó també la hegemonia política i moral de les grans potències europees. Homes, partits i Estats seran jutjats per llurs respectius pobles i pels altres pobles a la llum de la nostra guerra, no de conformitat a un criteri real i jurídic, com abans he dit, sinó del grau en què servi llurs suprems interessos nacionals i els de la comunitat internacional.

Permeti's a un espanyol, en aquesta data, i mentres ofega el seu dolor d'home i ciutadà, elevar el problema a aquest pla d'objectivitat històrica.

El discurs del senyor Araquistain, interromput en diverses ocasions per sorollosos aplaudiments, fou acollit en finalitzar, amb una grandiosa ovació i visques a la República espanyola.

D'arreu de Catalunya continuen les adhesions al President Companys

Malgrat l'atenció constant que els periodistes posen en les activitats del President de Catalunya, per tal de copsar-ne les que puguin tenir relació amb l'endegament de la política de la nostra terra, durant aquest matí no han registrat cap entrevista ni reunió d'aquest caràcter a la Residència.

L'Honorable President ha treballat al seu despatx particular amb els seus secretaris, sots-secretari de la Presidència i alts funcionaris. El senyor Companys s'ha assabentat telefònicament de la marxa de les operacions als diversos fronts de lluita.

A la sots-Secretaria segueixen rebent-se gran quantitat de comunicats d'adhesió al President, signats per entitats polítiques i corporacions de totes les tendències, procedents de totes les comarques de Catalunya.

Els facciosos, en la seva impotència, bombardejaren criminalment Madrid

Madrid, 15. — «Política» en la seva impressió dels fronts diu:

Després d'haver consolidat els importants objectius aconseguits dies enrera a la Casa de Campo, les nostres forces es dedicaren ahir a refer-se, un xic esgotades per l'esforç de les jornades anteriors. I la millor prova del crebantament que els facciosos han sofert en aquestes operacions d'iniciativa lleial, és el fet que ahir, en no veure's atacats, no hostilitzaren per res les nostres posicions, malgrat que lògicament havien d'intentar un esforç per a reconquistar un terreny que tan necessari els és per a les seves comunicacions amb els facciosos de la Ciutat Universitària.

Les bateries feixistes, a canvi d'aquesta tranquil·litat als fronts, descarregaren la seva metralla contra la població civil de Madrid en venjança criminal per la seva derrota als fronts. El canoneig que ahir sofrí Madrid, potser és el més intens de tots els que ha sofert en els cinc mesos que han transcorregut des que els facciosos arribaren a les seves portes. A dos quarts de cinc de la tarda, fou quan el canoneig va créixer en intensitat i quan es produïren algunes víctimes que eren en llocs allunyats de tot objectiu militar.

Tampoc no fou agitat el dia en els altres fronts d'Espanya.

Les nostres forces del sud són a un quilòmetre de Peñarroya i de Fuenteovejuna i preparen les operacions necessàries per a prendre els esmentats pobles; quant a Aragó, es segueix recollint el material abandonat pels facciosos per a fugir millor davant de l'ímpetu de les nostres forces.

El Cerro del Aguila, batut per tres flancs

Violenta contraofensiva republicana al Jarama

INTENSA ACCIÓ DE L'AVIACIÓ LLEIAL

Madrid, 15.—La tranquil·litat ha estat la nota més característica de la jornada d'avui en els diversos fronts propers a Madrid. Aquesta tranquil·litat solament s'ha vist pertorbada per l'intens canoneig que durant la matinada passada i primeres hores del matí d'avui han portat a cap les nostres bateries, que han disparat els seus projectils sobre les posicions feixistes.

Al mont Garabitas aquest canoneig ha estat d'una intensitat més forta, puix que en intentar contraatacar les nostres posicions les bateries feixistes, els canons de la República han fet foc de cortina sobre els parapets facciosos i han fet emmudir els canons rebels. Aquests abans han llançat alguns projectils sobre el casc de Madrid.

Al Puig de l'Aguila i al sector del Pont dels Francesos la situació de les forces invasores és més angunioso que al mont Garabitas. Al puig de l'Aguila els rebels estan batuts totalment per tres flancs, la qual cosa fa que l'encerclament sigui gairebé absolut.

S'han millorat les nostres posicions del Pont dels Francesos, on els facciosos, després de pressionar constantment sobre les nostres posicions durant tota la matinada, no han pogut aguantar el nostre contraatac i s'han vist obligats a replegar-se més enllà de les posicions que tenien quan han iniciat l'atac.

A la Ciutat Universitària hom ha continuat hostilitzant amb energia les posicions enemigues.

Els rebels intentaren anit passada reconstruir el pont volat per l'exèrcit popular, però no ho aconseguiren perquè les nostres bateries primer i les metralladores i morters després, feren un intensíssim foc sobre els invasors, que acabaren per amagar-se als cauts d'on havien sortit.

També s'ha combatut, encara que amb menys violència, a l'encreuament de la carretera de Castella i El Pardo, on les nostres forces, portant la iniciativa, han castigat amb duresa l'enemic, el qual, des de les primeres hores del matí, no ha tornat a fer acte de presència.

Com a conseqüència d'un lleuger atac que els invasors han realitzat contra les nostres posicions del Jarama, s'ha desenrotllat una contraofensiva nostra que ha durat tot el matí. Els rebels han estat seriosament castigats per les nostres forces, que, precedides de màquines de guerra, s'han llançat a un contraatac de gran violència. No ha pogut ésser contingut i l'enemic ha retrocedit davant la nostra empenta.

En els altres sectors, a penes si hi ha hagut altre moviment que el que diàriament comporta una guerra.

Al nord de la província de Guadalajara els nostres canons han bombardejat amb eficàcia les posicions enemigues.

L'aviació ha realitzat vols d'observació i bombardeig sobre les posicions enemigues, especialment a la carretera de La Corunya, l'estació de Navalperal de Pinares, San Bartolomé de Pinares i algunes del front del Jarama.

Dubta de la seva força

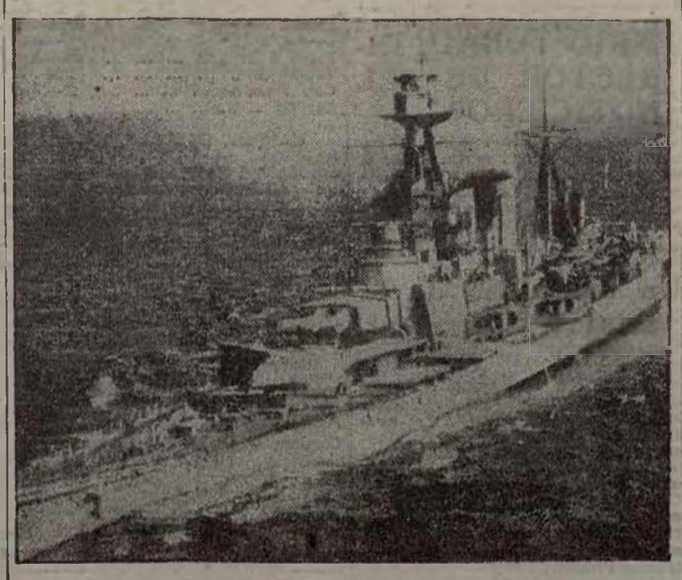

Quan Anglaterra envià el «Hood», el cuirassat de combat més gran del món, a les costes d'Euscadi, la democràcia mundial es digué: «Aquí va Anglaterra!»» Però... el «Hood» anà a Saint-Jean de Luz, i el seu comandant recomanà als cargos britànics que no anessin a Bilbao, per por d'un bloqueig imaginari dels aliats de Franco... Definitivament, Anglaterra dubta de la seva força, i ara solament especula amb la seva història de mestressa de les mars.

El poble de Bilbao saluda Catalunya

Bilbao, 14. (Servei exclusiu de Febus). — L'Ajuntament de Bilbao, a la sessió celebrada avui, h aacordat trametre entre altres, el telegrama següent:

«Alcalde-President, a President Generalitat Catalunya. Poble Bilbao saluda Catalunya com a ferm puntal República, el sisè aniversari de la qual commemorem i confiadament espera el seu triomf al qual tant contribueix aquell noble poble i per al qual Bilbao posarà tot el seu esforç. Us saluda, l'alcalde Ercoreka.»

Ludendorff serà nomenat mariscal

Berlín, 15. — Corre el rumor que el general Ludendorff serà nomenat mariscal. Hom creu que aquest nomenament s'efectuarà demà amb motiu del 55 aniversari del nomenament del general com a tinent del regiment d'infanteria de Wesel.

Altres creuen que coincidirà amb motiu de complir els anys el Führer, el vinent dia 20 del mes que som.

El «Berliber Boorsen Zeitung», escriu el que segueix:

«La nació i l'exèrcit alemany estan emocionats de la sinceritat dels vots de Ludendorff a Hitler i a l'exèrcit. A tot temps el seu nom figurarà entre els grans alemanys que al curs de segles i segles —pel geni i la grandesa d'alma de soldats— foren els guardians de la seguretat del territori alemany.»

Afegeix que «no fou culpa de Ludendorff ni de Hindenburg que a l'any 1918 tingués un final tan terrible.»

Bosc Gimpera ha retornat de Londres i París

Ha retornat a Barcelona el rector de la Universitat de Catalunya, doctor Bosc Gimpera, després d'haver estat a París per tal d'organitzar l'Exposició d'Art Català Medieval que amb tant d'èxit es celebra al «Jeu de Paume» de la capital francesa. Abans de retornar a la nostra ciutat el doctor Bosc estigué també a Londres en viatge de preparació d'una nova Exposició que s'hi celebrarà properament.

Invitat per la Universitat de Tolosa, el doctor Bosc Gimpera pronuncià davant el Claustre d'aquesta important Universitat francesa una conferència científica.

Avui, dijous, ha pres novament possessió del seu càrrec dirigent de la nostra primera Institució cultural.

L'enemic intenta trencar el cercle d'Osca i és rebutjat

COMUNICAT DEL MATI DEL CONSELLER DE DEFENSA A S. E. EL PRESIDENT DE CATALUNYA:

«Sector d'Osca. — Aquest matí, i per espai de dues hores, l'enemic ha atacat fortament pel flanc esquerra de les nostres posicions del nord, i ha estat rebutjat.

Als subsectors de Tardienta, Robres i Alcubierre, intensos focs de fusell, metralladora i dueis d'artilleria.

Als esmentats subsectors s'han passat als nostres rengles divuit soldats procedents del camp rebel.

Res de nou a la resta del front.

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

A Madrid ha estat descoberta una importantíssima organització d'espionatge

Un cap i un oficial d'Estat Major, un tinent de Milícies i un telefonista del ministeri de la Guerra, detinguts

Madrid, 14. — Segons referència facilitada per la Conselleria d'Ordre Públic, la Policia tingué coneixement que en una de les brigades del nostre exèrcit que opera a la Serra, hi havia un oficial d'Estat Major anomenat Alfons López de Letona. Efectuada la seva detenció per una denúncia presentada, resultà ésser pistoler a sou de «Renovación Española».

Ultra la d'oficial d'Estat Major, se li trobà documentació que l'acreditava com a membre dels serveis secrets de guerra, on, segons pròpia declaració, gaudia de la confiança dels caps d'aquests serveis.

Pel juliol es trobava complint condemna a la Presó Model de Madrid per un delicte comú. En el mes d'agost sortí de la presó juntament amb un altre dels encartats en aquest assumpte. S'ha comprovat que en sortir de la presó entrà en relacions amb perillosos individus de dreta, refugiats a les ambaixades, i els serví d'enllaç.

Com a pistoler de «Renovación Española» intervingué en diversos atemptats contra elements d'esquerra. Participà en la col·locació del petard posat a la tribuna presidencial el 14 d'abril de l'any passat.

Ha confessat que el seu ingrés en els serveis especials de guerra i la documentació que posseeix de la CNT li foren facilitats per mitjà d'un tal Verani, membre d'aquesta organització, el qual, junt amb ell complia condemna a la Presó Model de Madrid.

Resultaren estar en relació amb Letona i encartats en el mateix procés els germans Juli i Víctor Duo Cordezuela; el primer, caracteritzat elemnt de dreta, pertanyia a les milícies basques, i des de molt abans del moviment s'havia introduït com a espia dintre del Socors Roig Internacional; el segon resultà ésser telegrafista del Ministeri de la Guerra.

També ha estat detingut Sebastià Madueño, tinent de les milícies confederals, i que era membre dels requetès.

Relacionat amb aquest assumpte es troba també detingut un tal Bonilla, que es feia passar falsament per comandant de la Guàrdia d'Assalt.

Darrerament, en ésser detingut un falangista complicat en una organització descoberta de la cinquena columna, confessà les seves relacions amb certa noia anomenada Manolita Pazos Queija, que en diverses ocasions li havia prestat ajut per a burlar la persecució de la Policia. Detinguda la tal Manolita i escorcollada la casa on habitava, es trobaren fitxes, documentació i claus del servei especial del Ministeri de la Guerra.

Tot això pertanyia a l'anomenat Verani, membre d'aquests serveis i en l'actualitat cap d'Estat Major d'una divisió de l'exèrcit.

Verani ha estat posat a disposició de l'auditor de Guerra i els altres cinc a la del Tribunal Popular.

«Mundo Obrero», comentant el fet que demostra la necessitat de mantenir una vigilància permanent en totes les activitats del front i de la reraguarda, qualifica de negligència criminal que un cap d'Estat Major d'una divisió pugui ésser un enemic encobert. Cal esbrinar com ha estat possible aquest fet. Acaba dient: «Exigim, en nom del poble, que tots els complicats en aquesta vil traïció, junt amb els que foren descoberts dies passats, alguin jutjats sumaríssimament i condemnats a mort.»

TEATRES

Funcions per a avui, dia 14, i demà, tarda, a les 5, i nit, a les 9'45.

APOL·LO. — Companyia de drames socials. — Nit, i demà, tarda i nit **España en pie.**

BARCELONA. — Companyia de comèdia castellana.—Nit, **El gran tacaño.**—Demà, tarda, **El patio; El ladrón de muñecas; Por qué se quitó Juan de la bebida** i cançons per la nena Margarida Sierra.—Nit, **El gran tacaño.**

COMIC.—Companyia de revistes. Nit, **Las faldas.** Demà, tarda, **Las novias.** Nit: **Las faldas.**

ESPANYOL.—Companyia de vodevil. — Nit, **Un remei per a trempejar** — Demà, tarda, **L'as de les dones.** Nit: **Un remei per a trempejar.**

NOVETATS. — Companyia lírica castellana.—Nit, **Katiuska** i gran acte de concert per M. Teresa Planes i Marc Redondo. — Demà, tarda, **Romanza húngara.** Nit: **El barquillero** i **La Gran Via.**

NOU.—Companyia lírica castellana.—Aquesta nit i demà, tarda, **El rey que rabió.** Nit: **Luisa Fernanda.**

PRINCIPAL PALACE. — Companyia d'operetes. — Aquesta nit, i demà, tarda i nit, **La princesa del dólar.**

POLIORAMA. — Companyia de drama català. — Aquesta nit, **Maria Rosa.** Demà, tarda, **Més enllà del deure.** Nit, **Esclavitud.**

ROMEA.—Companyia de «género chico». — Nit, **En Sevilla está el amor** i **Madrid.** Demà, tarda i nit, **La alegría de la huerta** i **Madrid.**

VICTORIA. — Companyia lírica castellana.—Nit, **El Sr. Joaquín** i **La verbena de la Paloma.** Demà tarda i nit, **El guitarrico** i **La alegría del batallón.**

TIVOLI.—Companyia d'òpera.—Demà, tarda, **Il barbieri di Siviglia.**

VARIETATS

TIVOLI.—Nit gran programa de varietats i l'Orquestra Planes.

CIRC BARCELONES.—Nit, i demà, tarda i nit, grans programes de varietats i l'Orquestra Crazy Boys.

AVISOS.—Tots els teatres estan controlats per la C. N. T. — Queda suprimida la revenda la comptaduria i la claca. — Tots els teatres funcionen en règim socialitzat i per aquest motiu no es donen entrades de favor.

CANODROMS

KENNEL DE SARRIA. — Cada tarda a les quatre en punt, GRANS CURSES DE LLEBRERS.
Diumenges, matí, a les deu, i tarda, a les quatre en punt.

CANODROM PARC - SOL DE BAIX. — Cada tarda, a les quatre, llevat els divendres, GRANS CURSES DE LLEBRERS.
Diumenges, matí, a les deu, i tarda a les quatre en punt.

CARTELLERA OFICIAL D'ESTRENES I REESTRENES

Setmana del 12 al 18 d'abril

ACTUALITATS.—Dibuixos en negre: Finisterre; Còmica; Limonada fresquita; Belleza rural de México.

AMERICA i FOC NOU. Tiempos modernos. El beso de la muerte; Còmica; Documental.

ARENES.—El deber. Carnada de tiburón. El destino vengador. Golpe por golpe.

ARNAU, FLORIDA i BROADWAY. — Compàs de espera; Recordemos aquellas horas; Còmica; El vengador.

ASTORIA i MARYLAND. — La mentira de la gloria; Golpe por golpe.

ATLANTIC i SAVOY.—Seres de seis dedos; A F. García Lorca; Documentos italianos cogidos en Brihuega. Madrid, sufrido y heroico.

BARCELONA.— Muchachas de hoy; Hombre de oro; El rayo de acero; Còmica.

BOHEME i TALIA. — Una noche en la ópera; Una mujer en peligro; En una hora.

BOSC i PRINCIPAL.—El terror de Chicago; El 19 de julio. El amor que necesitan las mujeres.

CAPITOL.—Dos espías; Paz en la guerra. Dibuixos.

CATALUNYA.—Viva Zapata; La princesa encantadora. Còmica.

CINEMAR. — Nuestros amores; Escándalo estudiantil; Dibuix color; Musical.

CINEMA ALIANÇA. — Las tres amigas; Aragón trabaja y lucha; Caballero improvisado; Incertidumbre.

COLISEUM. — Canción de amor, per Lily Pons; Hollywood milagroso; Dibuix color.

COMTAL.—Shangai; A las ocho en punto. La huella del pasado. Dibuixos.

EXCELSIOR. — El prisionero 13; Las tres amigas; Compàs de espera.

EDEN.—Los esclavos de la tierra; El rey del Broadway; El terror de Chicago.

ESPLAI. — Los héroes del barrio; La chica del coro; Carnaval de la vida.

FANTASIO.—Mi ex mujer y yo; Musical; Dibuixos; La patria te llama.

FEMINA. — El pequeño lord; Los matasanos; Dibuix color.

FRANCESC FERRER (abans Urquinaona). Una tarde de lluvia; Documental. Dibuix negre.

FRANCISCO ASCASO, (carrer de López Raimundo (abans Vergara) núm. 14).—El último pagano; ¿Recuerdas lo de anoche? Madrid, tomba del feixisme; El último minuto; La batalla de Farlete; Bajo el signo libertario.

FREGOLI i TRIANON. En persona; Sangre de fuego; La rosa del rancho; Còmica.

FOMENT MARTINENC. Los 7 pecadores; Es el amor; Monte criollo.

GOYA. — Noches blancas de Petrogrado; El hombre sin rostro; Impetus de juventud.

IRIS PARK.— Viviendo de ilusión; Venganza gitana. Chu-Chin-Chan.

KURSAAL i AVINGUDA. — La novia que vuelve; Nocturno; El deber.

MONUMENTAL. — Rose Marie; Sangre de fuego; No juegues con el amor.

MISTRAL.—Rebelión a bordo; Rhodes, el conquistador; Còmica.

MUNDIAL. — La gran aventura de Silvya; La viuda negra. Tiempos modernos.

METROPOL.—La fugitiva; Pánico en el aire; Compañeros de viaje.

MIRIA. — Licenciados del amor; Cogido en la trampa; Aguilas heroicas; Dibuixos.

NEW YORK.—Todo corazón; En persona; El vidente.

ODEON.—Las tres amigas; Aragón trabaja y lucha; Soldadito del amor; Ojos que matan.

PARIS i VOLGA.—Compàs de espera; Cazadores de estrellas. Hecho y derecho. Dibuixos.

PATHE PALACE.—Nuevos ideales; Todo un hombre; Golpe por golpe; Krakatoa; Alfombra màgica.

POMPEIA. — Amor de madre; La bahía de los tigres; Catalina; Dibuixos.

PUBLI CINEMA. — Los misterios de la India; Por tierras de Iberia; La liebre y la tortuga; El paraíso de los monstruos; La ciudad sepultada; El país de los mongoles.

RAMBLAS. — Los buitres del presidio; Madrid tomba del feixisme; El último minuto; Un par de gitanos; Incertidumbre.

SMART. — La excéntrica; Dulce indecisión; Caras falsas.

SPLENDID. — La que apostó su amor; El retorno de Raffles. Sucedió una vez.

SELECT. — El príncipe encantador; Tres lanceros bengalíes; En un rancho de Santa Fe.

TRIUMF i MARINA.— Il reportatge de Madrid; Fugitivos de la isla del Diablo; Rebelión a bordo. Còmica.

TETUAN i NURIA.—Cachorros de mar; Vidas en peligro; Nobleza obliga.

VICTORIA.—El crimen del Casino; Audaz; Pistas secretas.

XILE. — Tiempos modernos; Nocturno; Al sud de Santa Fe; Documental.

WALKYRIA. — Aragón trabaja y lucha; La «Columna de hierro» cap a Terol; Los diablos del agua; Por tierras de Africa; Incertidumbre; Manifestació pro exèrcit popular.

FRONTO NOVETATS

Aquesta nit, a un quart d'onze:
A PALA:
GALLARTA III - UNAMUNO
contra
NARRU II - PEREA
Demà, tarda, a dos quarts de 5:
A PALA:
MUÑOZ - VILLARO
contra
SALAMANCA - URQUIDI
Detalls per cartells.

FRONTO IXIKI-ALAI

Aquesta nit, a les deu:
ALEGRIA - AURORA
contra
TRINI - TUN
Demà, tarda, a les quatre:
MATILDE - MERCEDES
contra
TRINI - GLORIA
Detalls per cartells.

14 d'Abril

Un jornal per a finalitats de guerra

Demà començarà la recaptació

LA QUANTITAT OBTINGUDA HA D'ÉSSER LLIURADA AL PRESIDENT COMPANYS

Concretant l'acord pres per les Federacions Locals de Barcelona C.N.T. i U.G.T. amb referència a la contribució dels seus afiliats, amb l'import del jornal corresponent al dia 14 d'abril, per a fins de guerra, totes dues Federacions han acordat les normes següents:

L'import del dit jornal serà lliurat a una Comissió composta de tres representants de cada una de les dues Federacions, la qual, a partir del dia de demà, haurà establert la seva oficina receptora de donatius als baixos del Banc d'Espanya d'aquesta ciutat, on podran fer-se els lliuraments de 10 a 14 i de 16 a 20.

Aquesta Comissió donarà rebut dels lliurament als efectes de controlar el compliment d'aquest acord, i a aquest efecte hom podrà exigir a les cases la presentació del rebut en qualsevol cas.

La Comissió ingressarà en un compte corrent U.G.T.-C.N.T. oberta al dit Banc el total de la quantitat que diàriament es recapti. La xifra que en definitiva s'obtingui en tancar el període de recapció, serà lliurada al President de Catalunya, Lluís Companys.

Queden dispensats de l'obligació d'abonar aquest jornal als fins indicats, els que treballin i cobrin menys de cinc dies per setmana. No obstant, les cases a les quals afecti aquesta excepció, podran acordar contribuir en alguna proporció menor a l'import d'un jornal.

Els Comitès de les cases anticiparan als treballadors que cobrin els seus jornals per quinzenes o mesos, l'import del jornal amb l'objecte de lliurar-lo a la Comissió nomenada, sense demora. Als centres oficials, els delegats obrers demanaran a pagaduria o a l'habilitat l'avenç d'aquests jornals.

Barcelona, 15 d'abril del 1937. — Federació Local de Sindicats Únics de Barcelona C.N.T. — Federació Local de Barcelona de la U.G.T.

ENRIC TUBAU, DIRECTOR DE "EL NOTICIERO"

El company Enric Tubau s'ha fet càrrec, amb caràcter definitiu, de la direcció del nostre col·lega «El Noticiero Universal». Li desitgem molt d'encert en la tasca que li ha estat confiada.

Un catedràtic de la nostra Universitat, cessant

En relació a l'ascens de l'ex-catedràtic de la Universitat de Catalunya Salvador Gil Vernet, que apareixia a la «Gaceta» de la República del dia 8 del corrent mes, i que motivà les protestes d'un diari per ésser aquell professor expulsat pels Governs de Catalunya i Central, ahir es rebé al Rectorat de la Universitat el següent telegrama del sots-secretari del Ministeri d'Instrucció Pública:

«Interesa haga publicar que por orden de este Ministerio firmada hoy queda anulada la del día 2 de los corrientes en que por error se ascendía al catedrático de esa Universidad declarado cesante doctor Gil Vernet. Salúdale.»

En conjunt, excepte la carn, els preus més aviat tenen tendència a baixar

"Si no es va al control dels mercats exteriors, el problema s'agreujarà cada dia més"

Hem tingut ocasió de parlar breus moments amb una persona que pot estar ben informada dels problemes que planteja la qüestió dels proveïments, i aquesta persona ens ha dit:

—Com podeu veure per la nota —que publiquem a part—, els preus, en la majoria de les viandes, tenen més aviat tendència a baixar. Alguns preus de verdures han pujat, però aquestes són les verdures de fora de temps, tals com el bròquil, les cols, la col-i-flor i els bords. En canvi, molts d'altres han baixat.

—I el peix?

—De peix, n'hi ha escassetat, però amb tot els preus s'han estacionat.

—La carn, en canvi?

—Cara, però tal com estan les coses podeu ben creure que no hi ha res a fer. Si les coses no s'arrangen, de carn sols en podran menjar els malalts i gràcies, perquè els preus tenen cada dia més tendència a pujar.

—I els ous?

—Sols han tingut un lleuger augment els de Vilafranca i País, però l'augment ha estat insignificant.

—Però no creieu que a mesura que passin els dies la situació pot agreujar-se?

—Indubtablement. Si no es prenen mesures radicals, dintre de poc el problema serà paorós. Sols hi ha una solució. La Generalitat ha d'implantar el control dels mercats exteriors, que ara, actuant lliurement, són els que fan encarir les viandes. A Barcelona, l'Ajuntament ja actua i fa el que pot en aquest sentit, però el seu radi d'acció queda limitat a la ciutat. El mercat lliure permet la competència i a les comarques on no hi ha peix el compren al preu que sigui, i el mateix passa amb la verdura, la fruita, carn i cereals. El dia que aquest control s'estableixi, la situació pot quedar normalitzada. Però s'ha de fer aviat, perquè si es triga, els preus de tot seran molt alts i ja no hi haurà manera d'establir-los més baixos.

EXIGIU AQUESTS PREUS!

Amb motiu dels incidents ocorreguts en alguns mercats, motivats per l'augment injustificat dels preus d'alguns queviures i viandes, per comerciants desaprensius, han plogut a les redaccions infinitat de notes de preus de viandes confeccionades per diferents sindicats interessades i notes d'organismes exposant llurs posicions davant els problemes suscitats.

La importància del problema, les greus conseqüències que aquest pot tenir si no s'hi posa remei immediat, ens han fet comprendre que no era moment de fer cas de tantes notes oficioses i que el que calia era informar els lectors dels preus OFICIALS dictats per l'Ajuntament de la ciutat, que són els únics que poden posar-se en vigència, i els que el públic ha d'exigir.

Aquests preus són els següents:

ARRÒS

Classe	Pessetes	Classe	Pessetes
Benlloc	0'85 kg.	» mate	0'90 »
» selecte	0'95 »	» selecte mate	0'96 »
» Bomba Pego	1'10 »	» bomba Calasparra.	1'55 »
» normal G.	1'00 »	» superior bomba G.	1'45 »

CIGRONS

Classe	Pessetes	Classe	Pessetes
60/65	1'35 kg.	50/52	1'80 »
54/56	1'70 »	44/46	2'05 »
48/50	1'95 »	Mexicans	0'20 sobre el preu per quilo asenyalat per als andalusos.
42/44	2'25 »		
29/30	2'50 »		
58/60	1'50 »		

LLENTILLES

Classe	Pessetes	Classe	Pessetes
Andalusia	1'55 kg.	» G.	1'80 »

MONGETES

Classe	Pessetes	Classe	Pessetes
Paretana	2'20 kg.	» Urgell	1'95 »
» Ganxet	2'40 »	» Carai	2'20 »
» Bulgària i sim.	2'25 »	» Romania i sim.	2'35 »

OLI

Classe	Pessetes	Classe	Pessetes
Corrent fins 3º	2'50 lit.	Mitjà fins 1º i mig	2'55 »
Fi	3'25 »	Entre Verge	3'75 »

PATATES, a 0'60 ptes. el quilo.

CAFÈ

Preus detallista — Classe	Pessetes	Preus per al públic — Classe	Pessetes
Torrefacte Java i similars.	16'— kg.	Torrefacte Java i similars.	17'25 kg.
Torrefacte Costa Rica i similars	17'25 »	Torrefacte Costa Rica i similars	18'60 »
Natural Java i sim.	17'50 »	Natural Java i sim.	18'90 »
Natural Costa Rica i sim.	18'50 »	Natural Costa Rica i sim.	19'95 »

BACALLÀ REMULLAT

Classe	Pessetes	Classe	Pessetes
Morro sense espina	1'65 lliura.	Ventresca	1'30 »
» corrent	1'50 »	Penca i cua	1'20 »

SABÓ

Classe	Pessetes	Classe	Pessetes
Coco extra (luxe)	2'20 kg.	Oliva extra	2'05 »
Coco R. groc, «León», «Jabalí», B. B. i sim.	1'90 »	Pinta 1.ª, Pinta extra, pinta blau i sim.	1'80 »
Oliva 1.ª, verd extra, coco verd i similars	1'85 »	Oliva R. (popular)	1'60 »

SUCRE, a 2'00 ptes. el quilo.
SAL, a 0'10 ptes., fina, a dojo.

LLET

Classe	Pessetes	Classe	Pessetes
De vaca	0'90 lit.	De cabra	0'85 lit.
Condensada «La Lechera».	2'50 pot	Fabricació catalana	2'— pot

AVIRAM I CAÇA

Classe	Pessetes	Classe	Pessetes
Pollastre	18'85 kg.	Gallina	16'50 »
Anecs	12'50 »	Conill	12'50 »

OUS

Classe	Pessetes	Classe	Pessetes
Vilafranca ... ... dotzena	7'20	» Bèlgica i Holanda, dotzena	4'20
Frescos país ... ... »	6'60		
Marca Egipte ... »	3'—		

CARBÓ VEGETAL, a 4'40 ptes. l'arrova, al detall.

MENUTS DE BOU

Classe	Pessetes	Classe	Pessetes
Fetge i llengua	6'— kg.	Tripa	5'25 »
Tripa torna	3'50 »	Cap i cor	5'25 »
Llengua sota-coll	2'— »	Cap i conna	2'— »
Cervell ... ... un	4'75	Potes ... ... una	1'50

MENUTS DE VEDELLA

Classe	Pessetes	Classe	Pessetes
Fetge i llengua	6'— kg.	Tripa	5'50 »
Tripa torna	2'50 »	Cap i cor	5'50 »
Cap i conna	2'— »	Llengua sota-coll	2'— »
Cervell ... ... un	4'75	Potes ... ... una	1'65

CABRES, OVELLES, MOLTÓ I CRESTATS, enrassat, a 8'80 ptes. el quilo.
XAIS I LLETALS, enrassat, a 12'05 ptes. el quilo.
CABRIT, enrassat, a 14'10 ptes. el quilo.

CARN DE BOU

Classe	Pessetes	Classe	Pessetes
Ossos i greix	0'80 kg.	Magres (mitjana, filet, tapaplana, tall rodó, gerret, espatlla, llonzes, revés, conill, cap de mort, culata peixet i tall que es pela)	10'40 kg.
Còrpora (pit, falda, cap de costella, coll i cua) ...	6'— kg		

CARN DE VEDELLA

Classe	Pessetes	Classe	Pessetes
Ossos i greix	0'80 kg.	Magres (mitjana, filet, tapaplana, tall rodó, espatlla, llonzes, revés, conill, garret, cap de mort, culata, peixet i tall que es pela)	14'75 kg.
Còrpora (pit, falda, cap de costella, coll i cua) ...	8'75 kg.		

CARN DE PORC

Classe	Pessetes	Classe	Pessetes
Carn magra	10'— kg.	Costellam	7'50 »
Cansalada magra	7'50 »	Fetge	6'— »
Ronyons	10'— »	Ventre	6'— »
Llengua	6'— »	Orelles i morro	6'— »
Cansalada grassa	6'— »	Ossos espinada	5'— »
Potes	5'— »	Llom	12'50 »
Llard en floca	4'50 »	Llard blanc	7'— »

FRUITES I VERDURES

	A L'ENGROS	A LA MENUDA
Cols per a l'olla ...	15 a 25 el cent.	De 0'20 a 0'30 pessetes una.
Cols valencianes ...	50 » 80 el cent.	De 0'65 » 0'95 una.
Cols de Brusselles.	15 » 20 arrova.	De 0'70 » 0'90 una lliura.
Bròquils...	30 » 50 el cent.	De 0'45 » 0'65 un.
Coliflor...	35 » 75 »	De 0'50 » 0'90 una.
Bords...	50 » 70 »	De 0'65 » 0'85 una.
Enciams...	6 » 12 »	De 0'10 » 0'20 un.
Escaroles	6 » 12 »	De 0'10 » 0'20 una.
Bledes	7 » 12 »	De 0'15 » 0'20 una.
Espinacs.	4 » 8 arrova.	De 0'25 » 0'40 la lliura.
Pèsols	12 » 15 »	De 0'60 » 0'75 la lliura.
Pèsols (tirabecs) ..	14 » 18 »	De 0'65 » 0'85 la lliura.
Faves	8 » 12 »	De 0'40 » 0'60 la lliura.
Carxofes	8 » 22 el cent.	De 0'15 » 0'30 una.
Naps.	4 » 5 arrova.	De 0'25 » 0'30 la lliura.
Tomàquets... ...	6 » 10 »	De 0'35 » 0'50 la lliura.
Cebes	2'25-3'25 »	De 0'15 » 0'20 la lliura.
Manat naps	30 » 35 el cent.	De 0'35 » 0'40 el manat.
Manat pastenagues	15 » 25 »	De 0'20 » 0'30 idem.
Manat porros... ...	15 » 20 »	De 0'20 » 0'25 idem.
Manat remolatxes.	20 » 25 »	De 0'25 » 0'30 idem.
Raves	4 » 6 »	De 0'10 » 0'15 idem.
Manat xiribies. ...	20 » 50 »	De 0'25 » 0'55 idem.
Manat nap i col ...	40 » 90 »	De 0'45 » 0'95 idem.
Alls tendres (m.)	25 » 35 »	De 0'30 » 0'40 idem.
Cebes tendres (m.)	15 » 20 »	De 0'20 » 0'25 idem.
Porc alls secs ...	3 » 7 el forc.	De 0'05 » 0'10 cabeça.
Patates	40 » 44 el cent.	A 0'60 el quilo.
Moniatos.	40 » 42 »	A 0'50 idem.
Pomes (d. c.)	6 » 20 arrova.	De 0'40 a 0'95 la lliura.
Taronges corrents.	2'50 a 5 »	De 0'15 dues i 0'15 una.
Taronges «Navels»	4'— » 6 5	De 0'15 a 0'20 una.
Mandarines.	3 » 6 »	De 0'15 dues a 0'10 una.
Llimones	3 » 8 »	De 0'15 dues i 0'15 una.
Panses Màlaga ...	17 » 29 la caixa.	De 0'35 a 1'40 lliura.
Panses Alacant... ...	13 » 15 idem.	De 0'60 » 0'80 idem.
Panses cofines... ...	12 » 13 arroba.	De 0'60 » 0'70 idem.
Panses (en sacs).	10 » 11 »	De 0'50 » 0'60 idem.
Figues Màlaga... ...	13 » 14 la caixa.	De 0'60 » 0'75 idem.
Figues negres... ...	5 5'50 arroba.	De 0'30 » 0'35 idem.
Nous	20 » 25 »	De 1'— » 1'20 idem.
Avellanes	24 » 25 »	De 1'15 » 1'20 idem.
Ametlles molles ...	25 » 26 »	De 1'15 » 1'20 idem.
Dàtils	24 » 25 la caixa.	A 1'25 la lliura.

PEIX

Preu per arrova al detallista. Classe	Pessetes	Preu per arrova al detallista. Classe	Pessetes
Angules	100	Palomides	66
Angules	48	Palangre costa	108
Amploia i sardina	30	Cues rap	120
Burros	60	Rates, aranyes, lluernes i polles	100
Congres	90	Agulles	35
Cuscó	20	Angels	36
Cananes	48	Boga	60
Calamars	120	Boga ravell	70
Dèntols, costa	70	Calet de barco	31
Emperador	45	Calamarsos França grossos ...	35
Llagostes	2'5	Esparrall	55
Llagostins	235	Gambot...	100
Llenguadets	60	Garneus	30
Llobarret	50	Galeres	31
Lluc molls i palaies	120	Llenguados	140
Molls	120	Llobarros	120
Mòlleres petites	70	Lluç de tall	130
Morulles	35	Mòlleres	130
Mussols	31	Melves	36
Maires	35	Mimoses	31
Neros	100	Muixarres	60
Peluts	70	Mabres	60
Pops grossos	50	Pelaies	120
Pagres	70	Pops petits	75
Llucet França	85	Pagell	100
Raps sencers	60	Panegals	100
Sípies i calamarsos	70	Palangre Almeria	130
Amploies	25	Rajades	36
Abadejos	72	Rates de barco	36
Bonitols	50	Sonsos	20
Bròtules	60	Salmons	125
Crancs	26	Salpes	36
Caletó	70	Seitó	36
Calamars França petits... ...	115	Tenques	36
Esturió	90	Barats	36
Espets	55	Gerret	32
Gamba i escamarlans	120	Sardineta	26
Llíseres	45	Surells	36
Lluernes barco	26	Cintes	28
Llenqueta	91	Tonyina	100
Llucet del bou	120	Xuclà	31
Molls petits	85	Sèpies França	90
Marracos	50	Sardines	39
Milanès	25	Sardina Alatxa	20
Muixines i gats	31	Vaques...	26
Orades	72	Xanguet	75
Pops masques	35		
Pagelló	[illegible]		

PREU PER TERÇA AL DETALL

Classe	Pessetes	Classe	Pessetes
Angules	4'45	Melves	1'75
Amploia	1'20	Morrulles	1'70
Agulles	1'20	Milanes	1'30
Anguiles	2'30	Mimoses	1'50
Abadejos	3'15	Mussoles	1'50
Angels	1'75	Muixines i gats	1'50
Amplia i sardina	1'45	Muixarres	2'65
Bonitos	2'40	Maires	1'70
Boga	1'00	Mabres	2'65
Bròtoles	2'65	Neros	4'65
Boga revell	3'10	Orades	3'75
Barats	1'75	Pelaies	5'35
Burros	2'05	Pelots	3'75
Crancs	1'25	Palùmides	2'65
Congres	4'—	Pops masquès	1'70
Curvalls	3'55	Pops petits	3'75
Calet de barco	1'80	Pops grossos	2'40
Caletó	3'10	Pagelló	2'65
Cuscó	0'95	Pagell	4'65
Calamarsos França petits ...	5'10	Pagres	3'10
Calamarsos França grossos ...	2'45	Panagals	4'35
Calamarsos	5'35	Cananes	2'30
Dentols costa	3'10	Pescadilla França	3'75
Espets	2'45	Palangre costa	7'10
Esturió	4'—	Palangre Almeria	6'65
Esparrals	2'45	Raps sencers	2'65
Emperador	2'15	Cues de raps	5'35
Gambes i escamarlans	5'35	Rajadés	1'75
Rates de barco	1'25	Rates, aranyes, lluernes, polles	4'45
Sepions i calamarsons	3'16	Marracos	2'40
Garnous	1'45	Sonsos	0'95
Galeres	1'50	Salmons	5'35
Llagostes	10'40	Sardineta	1'25
Llagostins	10'40	Sèpies	4'30
Llíseres	2'15	Sèpies França	4'—
Llenguados...	6'20	Salpes	1'75
Llenguadets	2'65	Surell	1'75
Lluernes barco	1'25	Sardina	1'35
Llobarros	5'35	Saltó	1'25
Llobarrets	2'40	Sintes	1'25
Llenqueta	4'05	Sardina Alatxa	0'95
Lluç, molls i pelaies	5'35	Tenques	1'75
Llucet del bou	5'35	Turbons	4'45
Lluc de tall	5'35	Tonyina	4'45
Molls	5'35	Vaques	1'25
Molls petits	3'75	Xuclà	1'50
Móllares	5'35	Xanguet	3'30
Móllares petites	3'10	Xarrets	1'55

Preus sobre els articles no taxats expressament el 20 per cent d'augment sobre el preu de factura.

Barcelona, 9 d'abril del 1937

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

EL DILLUNS VINENT, A LES DOTZE DE LA NIT, COMENÇARA EL CONTROL

Els esportius i el 14 d'abril

Missatge al President de la Generalitat

«Honorable President de la Generalitat de Catalunya:

S'escau avui el VI aniversari de la proclamació de la República i aquesta data històrica ens ho aconseguit compromesos en una lluita sferrada defensant amb les armes a la mà el que sis anys enrera, el poble, va un gest magnific de civisme, conqueri amb les armes més pacifiques del sufragi.

Els esportius no hem volgut deixar passar aquesta data plena de records i d'esperances, sense fer-vos arribar, a Vós, com a representació màxima de la lliure voluntat del poble de Catalunya, el testimoni de la nostra adhesió i dels nostres sentiments fervorosos pel triomf definitiu dels anhels comuns del nostre poble. Som tots els esportius sense diferenciació de matisos, els qui aplegats en una abraçada germanivola, de cara al món, oferint l'exemple de la nostra unitat, us fem present d'aquests mots.

L'esport a Catalunya s'ha caracteritzat per les seves essències democràtiques i el seu elevat sentit de catalanitat. Dintre de l'àmbit de l'esport han trobat sempre l'eco tots els moviments populars i totes les ànsies i anhels del nostre poble. El 19 de juliol, que havia d'ésser per a Barcelona una diada de pau i de gran festa esportiva, es tenyiren els carrers també de sang d'esportius que amb el mateix braó que esmerçaven en les lluites nobles de l'esport, defensaren fins a morir les llibertats ciutadanes alevosament atemptades per la sublevació d'uns generals descastats al servei del feixisme internacional.

D'aleshores ençà, aquest camí tràgic l'han seguit els esportius de totes les tendències en tots els fronts de lluita on la paria catalana s'ha posat. I és que els esportius no podem mostrar-nos aliens a la sort de la lluita plantejada en la qual es juga el destí del nostre poble, que ben clar ha dit ja que no vol viure esclau.

A través de l'esport, nosaltres, esportius, hem après a gustar el simbolisme dels ideals humans: La Pau, la Germanor, el Progrés, la Cultura... Hem professat amb entusiasme vehement el culte a aquests valors que il·luminen les rutes del món. Cap esportiu, no importa quin idioma parli —que es senti identificat amb aquests anhels, que són l'essència mateixa de l'ideal esportiu—, no pot mostrar-se indiferent amb els qui per designis inconfessables no han dubtat a provocar una guerra cruenta, han llançat una ésser humana contra els altres, assassinen vells, dones i infants indefensos, aspiren a anul·lar les minses conquestes d'un poble en marxa per sotmetre'l a formes regressives que repugnen a tota consciència lliure, i odien la Cultura fins a l'extrem que criminalment en destrueixen tots els vestigis.

La joventut esportiva de tot el món, la que està lliure d'influències estranyes que desnaturalitzen els valors humanistics de l'esport, ens ha reiterat manta vegada la seva solidaritat efectiva al llarg d'aquests mesos de lluita. A Vós us tem arribar també en aquesta data l'expressió dels seus sentiments perqué Catalunya els conegui. Són en els trànsits durs quan neixen els grans afectes. Mai no podrem oblidar els qui ara ens han allargat la mà, com tampoc no nem d'oblidar els qui ens giriu l'esquena.

Fronteres enllà, els esportius del món compleixen un deure de solidaritat. Fronteres endins nosaltres també complim el nostre deure. L'esport i els esportius al servei del poble: aquesta és la nostra consigna. Disciplinats a les ordres del Consell de la Generalitat: aquesta és la nostra conducta. Per això a Vós i a Catalunya us diem en aquestes hores greus: PRESENT!!!

Barcelona, 14 d'Abril del 1937.

Associació de Lawn-Tenis de Catalunya; Federació Catalana d'Atletisme; Federació Catalana de Basket-Ball; Federació Catalana de Rugby; Federació Catalana de Gimnàstica; Federació Catalana d'Hoquei; Federació Catalana de Lluita; Federació Catalana de Natació Amateur; Federació Catalana de Futbol Associació; Federció d'Esquí de Catalunya; Lliga Oficial de Base-Ball; Comité Regional de la Unió Velocipèdica Espanyola; Sindicat d'Espectacles Públics (Secció de Boxa); Comité Català Pro Esport Popular; Federació Catalana de Rem.»

CARRERA CICLISTA FRONT D'
Aragó-Barcelona
PRIMER TROFEU "PEDAL ANTIFEIXISTA"

La segona etapa l'ha guanyada Campamà

Salaric es manté al cap de la classificació general

Tarragona, 15 (Per conferència telefònica del nostre enviat especial). —Aquest matí, a les deu menys cinc minuts, ha estat donada a Lleida la sortida dels 42 corredors que quedaven en peu per a disputar la segona etapa de la cursa Primer Trofeu del Pedal Antifeixista.

Els primers quilòmetres han estat de relativa calma; no obstant, prop de Juneda s'ha escapat Albert, seguit de Viader i Ruiz. A l'entrada a Bimbodí ha tingut lloc un accident fatal. Ruiz ha trencat la roda davantera i ha sofert una caiguda aparatosa. Viader, que anava al seu darrera, ha topat amb la màquina i ha donat dues voltes de campana i ha sofert tan greus ferides que s'ha vist obligat a abandonar la cursa. En canvi, Ruiz, amb tot i les ferides rebudes, afortunadament lleu, ha pogut continuar la cursa.

A Valls la prima ha estat guanyada per Campamà, que ha passat seguit d'Izquierdo, Cisa i Salaric. A la baixada del Coll de Lilla, Olmos ha sofert també una forta caiguda que ha estat la causa del retard amb què ha entrat a la meta.

La classificació de l'etapa és la seguent:

1. Campamà, 110 quilòmetres, en 3d'12, a un promig de 483 metres.

A continuació han entrat: Izquierdo, Salarich, Cisa, Ramos, Casassayas, Gimeno, Raduà, Almeda i Botan. Han entrat a la meta trenta-vuit corredors.

La classificació general després de la segona etapa és la seguent:

1. Salarich, en 4.58'34.
2. Cisa, 4.59'29.
3. Ex-aequo Campamà i Izquierdo, 4'59'27.
5. Gimeno, 5.03'56.
6. Raduà.
7. Botan.
8. Almeda.
9. Albert.
10. Perlacia.

L'ETAPA DE DEMA

	Kms.	Horari
Tarragona	00'—	8'30
Torredembarra	13'5	8'57
Vendrell	15'5	9'28
Arbós	8'—	9'44
Monjos		
Vilafranca	11'—	10'06
Sabadell	9'—	10'24
Aiguës Bones	7'—	10'33
Pobla de Claramunt		
Igualada...	22'—	11'22
Castellolí		
Brucs	25'—	12'12
Collbató	8'—	12'28
Monistrol...	6'—	12'40
Castellvell		
Castellet		
Manresa	15'—	13'10
Total	140'—	

El vaixell pirata "Dato" deté un navili francès

Tànger, 15.—A les sis d'aquest matí el vaixell francès «Roxane», que es trobava a l'altura de Tarifa, s'ha vist obligat a deturar-se a conseqüència d'un avís cursat per la xalupa rebel «Dato» que ha disparat dues canonades.

El «Roxane» ha cursat un ràdio a la marina de guerra francesa.

A les set el vaixell francès ha pogut continuar la ruta. Hom ignora les condicions i resultats de la detenció.

EL "HOOD", AL PORT DE LA ROCHELLE

La Rochelle, 15. — El cuirassat britànic «Hood» ha arribat a aquest port i el seu vice-almirall, Blake, ha marxat, en automòbil, cap a Hendaia, on s'entrevistarà amb l'ambaixador britànic a Espanya.

IRLANDA ASSISTIRA A LA CONFERENCIA IMPERIAL DE LONDRES

Londres, 15. — El diputat independent Frank Mac Dermet planteja de nou avui, al Dail, la qüestió de la presència de la delegació irlandesa a la Conferència Imperial de Londres, que se celebrarà el pròxim mes.

De Valera contestà que era finalitat del Govern eliminar tots els obstacles que s'oposen a la presència d'Irlanda a qualsevol Conferència en què el país pugui treure'n avantatges, tenint en compte, naturalment, que no es plantegen qüestions de principi.

EVACUACIO DE REFUGIATS DE POLONIA

Varsòvia, 15. — La Legació de Polònia a Madrid ha conclòs un acord amb el Govern espanyol per a procedir a l'evacuació dels 66 espanyols refugiats als seu locals.

Aquests refugiats seran trasllatats en autocr, amb una bandera polonesa, a València, on embarcaran a bord d'un navili polonès.

L'aniversari de la República espanyola

El Comitè Mundial contra la Guerra i el Feixisme felicita el President de la República

París, 14. — El Comitè Mundial contra la Guerra i el Feixisme ha tramès al President de la República espanyola, senyor Azaña, un expressiu telegrama de felicitació al President i a la nació espanyola amb motiu de la festa nacional d'avui, i d'adhesió a la lluita que la nació espanyola està lliurant contra el feixisme. Els signants del telegrama proclamen que la causa de la República espanyola és la causa de la Democràcia, de la Independència nacional i de la Pau mundial, i que solament pot posar fi a l'heroic sacrifici que està fent el poble espanyol una victòria rotunda de les seves armes. Signen el telegrama el professor Langevin, Francis Jourdain, André Malraux, Léon Nicole, Heinrich Mann, el professor Ward i Mac Leod.

Adhesions al Govern de la República amb motiu del 14 d'Abril

València, 15.—Amb motiu del sisè aniversari de la proclamació de la República, el President del Consell de Ministres i ministre de la Guerra, ha rebut nombrosos telegrames d'adhesió al Govern que presideix en els quals es fan fervents vots per la defensa de les llibertats del poble.

El telegrama tramès pel cap d'operacions de l'exèrcit del Centre diu així:

«General Cap d'Operacions de l'Exèrcit del Centre, a President del Consell i ministre de la Guerra. — En complir-se sisè aniversari República adreço a V. E. i govern que presidiu felicitació de l'exercit, i us testimonio voluntat increbantable defensar llibertats poble espanyol.»

A aquest telegrama, el senyor Largo Caballero, ha correspost amb els termes seguents:

«En nom del Govern i al meu propi, acuso recepció del vostre telegrama d'avui pel qual trameteu la felicitació d'aquest exèrcit en complir-se sisè aniversari proclamació República, i us agraeixo felicitació i reafirmo increbantable voluntat defensa llibertats poble espanyol.»

El President Regional d'Aragó ha tramès el telegrama seguent:

«Les recents victòries que aquests dies han assolit les forces que operen als diversos fronts aragonesos, són avenç de la victòria definitiva i en aquest missatge telegràfic de lealtat i acatament que en aquest dia commemoratiu elevo a V. E. en nom Consell Aragó, al propi i combatents i població civil aragonesa, ofereixo laborar perfectament units fins al final per la llibertat d'Espanya i per la victòria.»

També ha rebut el cap del Govern missatges de felicitació del President de la Generalitat de Catalunya i del Cap de l'Exèrcit del Sud.

El President del Consell i ministre de la Guerra, en nom propi i del Govern ha agraït totes les salutacions i adhesions, i ha correspost de la mateixa manera.

MES DE SEIXANTA MIL SIGNATURES, EN UN DIA, ALS PLECS D'HOMENATGE AL PRESIDENT DE LA REPUBLICA

València, 15.—Ahir desfilaren pel local de la Junta Municipal d'«Izquierda Republicana», on s'havien exposat plecs per la signatura en homenatge al President de la República, més de seixanta mil persones.

Degut al nombrós nombre de la concurrència s'ha acordat continuar la recollida de signatures fins el diumenge vinent.

Entre els que han signat s'hi troben molts combatents els quals han aprofitat llur permís per a testimoniar llur adhesió al Cap de l'Estat.

A la butxaca d'un capità estranger mort ha estat trobat un document de gran importància

Madrid, 15. — Als combats lliurats aquests dies, l'enemic ha sofert moltes baixes, entre les quals un capità d'aspecte estranger, que no ha estat identificat totalment. A les butxaques de la seva guerrera s'han trobat importants documents, entre els quals hi ha un mapa de tela editat a Alemanya, en el qual són traçades perfectament les línies que havien de seguir les forces faccioses en el seu avanç per diverses zones espanyoles, cas que fos possible. En aquest acurat treball, es marcava en línies de diferent color el camí que havien de fer les forces enemigues durant la seva invasió. Aquestes forces convergerien al nord-est d'Espanya, des d'on, formant un con, havien d'arribar als Pireneus Orientals per la part del Rosselló. Des d'allí seguirien el seu avanç vers Montpellier i arribarien fins a la costa sense que es pugui precisar fins quin punt, perqué el mapa no arriba més que una petita part del sud de França.

També hi ha marcats al mapa, que té un metre quadrat d'extensió, els llocs de més fàcil pas pels Pireneus en direcció a Franya.

Aquest important document ha estat enviat al Cap del Govern a València perquè pugui ésser utilitzat com cregui convenient a fi de realitzar en l'esfer adiplomàtica les gestions que es considerin convenients.

MANIOBRES FEIXISTES A DANZIC

S'introduirà la legislació racista del Reich?

Varsòvia 15. — Ahir es portaren a cap nombroses detencions en els cercles de l'oposició de Danzic. Entre els detinguts figuren nombrosos socialistes.

Circula el rumor, en els centres d'oposició, que nombroses organitzacions internacionals han demanat al Senat de Danzic que modifiqui els decrets policiacs del 10 de juliol de 1935 i que cessi en la seva persecució contra el Partit Socialista

Les nombroses detencions a què fem referència demostren que el Senat vol mantenir aquestes mesures d'una manera integra.

Per altra banda, el Senat de Danzic desmenteix les noticies publicades per la premsa estrangera anunciant que es tenia la intenció d'introduir a Danzic la legislació racista del Tercer Reich.

El Comissari d'Ordre Públic ha visitat aquest matí el Laboratori de Tècnica Policial

Aquest migdia el Comissari General d'Ordre Públic, acompanyat del seu secretari, company Nicolau i dels alts caps de la Comissaria i dels representants de la premsa ha efectuat una visita al Laboratori Tècnic Policial, al local del carrer de Casanovas.

Els visitants acompanyats del cap administratiu d'aquell establiment, company Moret, i del de la secció de química i anàlisi, doctor Callís, han recorregut les nombroses dependències d'aquest organisme que tan alt situa el pavelló de la policia catalana en els medis policiacs internacionals.

Seguidament d'això el company Rodríguez Sales s'ha trasladat al Parc Mòbil de la Comissaria d'Ordre Públic del carrer d'Urgell, on han admirat quinze dels nous cotxes «Chevrolet» destinats a recórrer la ciutat i les seves proximitats en servei de vigilància, i els quals estaran proveïts d'estacions receptores i transmissores de ràdio per tal de comunicar directament amb la Comissaria General i intervenir en la màxima rapidesa als llocs on aquella indiqui.

Aquests cotxes, que seran ampliats fins a vint-i-un, són de set places, van pintats de gris i aniran proveïts també d'unes potentíssimes sirenes. Com ja hem dit, la seva missió serà la de patrullar per la ciutat, i aquest servei similar a l'emprat per la policia dels Estats Units i d'altres nacions.

El Primer de Maig

El Comitè Executiu de les J. S. U. C. ha fet públic un manifest, arran de la data del primer de Maig, del qual reproduïm els seguents paràgrafs:

«Nosaltres proposem que a les fàbriques, tallers, etc., el primer de Maig sigui celebrat intensificant la producció i fent d'aquest dia un punt de partida de la superproducció que faci possible ajudar més a la victòria antifeixista, fent possible així obtenir que internacionalment la joventut antifeixista junt amb les organitzacions del Front Popular, C. G. T. a França, Trade Unions a Anglaterra, etc., obtingui una ajuda més eficaç a la dura lluita que sostenim.

Per un Primer de Maig d'intensificació de la producció. D'unió de tota la joventut antifeixista. Per la formació de l'Exèrcit Popular Regular. Per un comandament Unic. Per una ajuda més eficaç de la joventut internacional al poble espanyol en lluita contra Hitler i Mussolini. Per la victòria antifeixista!»

Quan es dirigia a Barcelona

L'Alcalde de Madrid sofreix un accident d'automòbil

L'alcalde de Madrid, Caletà Redondo, en dirigir-se a la nostra ciutat, procedent de València, fou víctima d'un accident d'automòbil, —ocorregut als voltants de Sitges— a conseqüència d'una falsa maniobra en la qual bolcà el vehicle.

L'alcalde i els seus companys resultaren amb magolament general i hagueren de quedar-se a Sitges, on han estat visitats aquest matí per l'alcalde de Barcelona i conduïts a aquesta ciutat.

També resultaren ferits, a conseqüència de l'esmentat accident, el cap de la guàrdia municipal, Roman Palacios; el xòfer, Ramon Moro, i el secretari particular Enric Hoyos. Aquests últims han ingressat a la Clínica Municipal de Montjuïc.

El secretari de l'Ajuntament de Madrid, Marian Verdejo, que els acompanyava, resultà lliès.

LA DELEGACIO DEL COMITE MUNDIAL DEL S. R. I.

"El poble espanyol avui és el representant de la democràcia mundial

Madrid, 15.—Es troba a Madrid una delegació del Comitè Mundial del S. R. I.

Anit, el Comitè Provincial de Madrid, obsequià aquesta delegació amb un sòpar íntim; i al final pronunciaren breus paraules el comandant Carlos, el President del S. R. I. d'Espanya, Isidoro Acevedo, comandant Lister i el secretari del Comitè Provincial, Francesc Bolea, que testimonià l'agraïment del poble madrileny als delegats i a l'obra del S. R. I. que constantment realitza.

En nom de tota la delegació estrangera, parlà el comissari suec Alson, el qual expressà el seu agraïment per les proves de simpatia rebudes del poble espanyol.

Estem contents i orgullosos — digué — de trobar-nos al vostre costat i d'haver comprovat que el poble espanyol, a més de saber defensar-se contra l'estranger, sap demostrar la seva solidaritat envers els que catguereu en defensa de la democràcia.

Aludí a l'ajut que la institució ve prestant als països que sofreixen la tirania i una dictadura capitalista i digué que aquest ajut és gran a Espanya, però té la seguretat que encara serà augmentat.

Féu grans elogis del poble espanyol i el considerà com a veritable representant de la democràcia mundial.

A continuació intervingué Cayo, comissari de Brigada Internacional; i també parlaren els restants membres de la delegació que abundaren en les anteriors manifestacions dels oradors.

Finalment, el comandant Carlos féu un exposició de l'actual situació dels nostres fronts i les tasques fonamentals que han de realitzar-se per a conseguir ràpidament la victòria.

EL SEGON BATALLO "FERNANDO VALERA", PROPOSAT PER A LA CREU LLOREJADA

València, 15. — El segon batalló «Fernando Valera», de la 38.ª Brigada, que es troba lluitant heroicament a la Ciutat Universitària, ha estat proposat per a la Creu Llorejada, pel seu brillant comportament.

En un dels darrers combats fou ferit un dels fills del diputat d'Unió Republicana, senyor Artigas Arpón.

DIPUTATS ANGLESES QUE SON A ESPANYA

València, 15. — Les diputats anglesos duquessa d'Atholl, conservadora, i presidenta del Comitè de Coordinació per a l'Ajuda a Espanya, miss Eleanor Rathbone, independent i presidenta de la Comissió Investigadora sobre el Pacte de no intervenció; miss Helene Wilkinson, laborista i Dane Rachel Crowaley, després d'assistir a la recepció davant del President de la República, tingueren una conversa amb el degà de Canterbury i el membre de la missió religiosa anglesa que retornarà avui al seu país.

Les diputats s'entrevistaren amb la ministre de Sanitat, la qual informà àmpliament sobre l'organització dels serveis de refugiats.

El dia d'avui l'han dedicat a recórrer diverses instal·lacions i colònies de refugiats i evacuats. A migdia assistiren a un dinar ofert per la Comissió de Govern interior del Congrés, que presidí el senyor Martínez Barrio.

COMITE CATALA PRO KOMSOMOL

D'acord amb la nota publicada pel Comité Nacional pro «Komsomol», de València, es prega a tots els Comitès Locals, Unitats de l'Exèrcit, Sindicats, etc., que s'apressin a lliurar o comunicar telegràficament les quantitats que tenen recaptades per aquest concepte, a aquest Comité Català pro «Komsomol, carrer de Corts Catalanes, 654, pral., Barcelona, per tal que aquest pugui trametre ràpidament al Comité Nacional tots els cabals recaptats a Catalunya.

FLORS A LA TOMBA DE FRANCESC MACIA

Ahir, després de tancada l'edició, rebérem la seguent llista d'entitats que anaren a la tomba de Francesc Macià a dipositar-hi unes flors:

Unió Catalanista, Secció Femenina «Lluís Companys» del Centre Català Republicà del Districte IV del carrer de Pau Iglesies, Joventut d'Esquerra Nacionalista «Pàtria Nova», Ateneu Nacionalista Republicà de la Bonanova, Grup Femení de l'Ateneu Nacionalista Republicà de la Bonanova, «L'Intransigent», Casal d'Esquerra Republicana del Camp d'En Grassot, «Germanor» i Centre Català de Santiago de Xile, Diversos alumnes de l'Escola Catalana «Jacint Verdaguer», «Nova Catalunya», de L'Havana.

El cònsol de l'Argentina visita l'alcalde, senyor Pi i Sunyer

L'alcalde, senyor Carles Pi i Sunyer, ha estat complimentat aquest matí pel cònsol general de la República Argentina, doctor Jordi Blanco i Villalta, i pel cònsol de la República Argentina a Barcelona, senyor Enric Alcaraz i Curuminas.

CAP A LA UNIFICACIO DELS SOCIALISTES I COMUNISTES FRANCESOS

París, 15. — Aquest matí Vaillant-Couturier diu al periòdic «L'Humanité»:

«El dimecres es reuní per primera vegada la Comissió d'unificació constituïda pel Comité mixt dels partits socialista i comunista. Els delegats comunistes insistiren en la necessitat d'anar de pressa i respondre d'aquesta manera als desigs dels militants dels dos partits que unànimement desitgen la unitat. Tingueren la satisfacció de comprovar que les seves proposicions no trobaren oposició de principi.»

ELS PRESOS DE LA PENITENCIARIA DE DARTMOOR ES REVOLTEN

Princetown, 15. — Circulen rumors sobre la presó de Dartmoor. Per bé que s'observa molta reserva, hom creu saber que han ocorregut una sèrie d'incidents semblants als que precediren la gran revolta de fa cinc anys i que donaren lloc a severes mesures disciplinàrles.

S'han produït una sèrie de manifestacions entre equips de treball en el curs del menjar foren llançats els plats contra el personal per tal de protestar i cridar l'atenció sobre les reivindicacions dels presoners.

Hom creu saber que les autoritats estudien la situació molt seriosament.

VINT ESPANYOLS SURTEN CAP A VALENCIA

Casablanca, 15. — Responent a l'ordre de mobilització del Govern de la República espanyola, vint espanyols han marxat a València.

Anirà de veres?

Londres, 15. — Aquest matí s'ha reunit el sots-comitè de no intervenció. Els delegats han deliberat durant tres hores.

De font digna de fe, hom creu que s'ha fixat la data d'entrada en vigor del control. El control començaria a ésser aplicat el proper dilluns, a les dotze de la nit.

La qüestió de la retirada dels voluntaris ha estat presentada a un Comitè especial integrat per perits.

Presidia la reunió lord Plymouth.

El cost del pla de no intervenció

Londres, 15. — En resposta escrita lord Cranborne, sots-secretari d'Estat, declarà, referent al cost del control de la no intervenció, que les cinc principals potències contribuiran en un quinze per cent al cost total projectat o sigui 143.680 lliures esterlines cada nació.

Els altres països contribuiran en un total d'un 20 per 100. Es consentí de deduir 64.000 lliures esterlines per la despesa ocasionada al control de la frontera portuguesa.

Els parlamentaris anglesos visiten Largo Caballero

València, 15. — El president del Consell, acompanyat del ministre d'Estat, ha rebut aquest matí els parlamentaris britànics arribats a Espanya per a informar-se de la veritable situació del nostre país.

Els comissionats han conversat detingudament amb el cap del Govern, i en finalitzar l'entrevista han expressat la seva satisfacció per la forma precisa com el senyor Largo Caballero ha respost les seves preguntes.

CONTINUEN LES PROTESTES CONTRA L'AUGMENT DELS QUEVIURES

Aquest matí a diversos indrets de la ciutat s'han tornat a produir incidents a càrrec de les dones compradores, les quals han exterioritzat llur protesta per l'augment injustificat del preu en alguns articles alimentaris.

Aquests fets que han tingut molt menys intensitat que ahir s'han produït particularment a les barriades extremes.

AGAFATS QUAN INTENTAVEN ROBAR...

Al Jutjat de guàrdia han ingressat els menors Josep Mira Ayala, Francesc Mezota Roure i Antoni Escadell Marín, detinguts quan intentaven cometre un robatori.

Al seu poder hom els ha trobat una quantitat en metàlic, una palanqueta i unes llimes. Segons ells mateixos han confessat, els diners procedien de diversos robatoris que ja havien efectuat.

AJUT INFANTIL DE RERAGUARDA

AJUT INFANTIL DE RERAGUARDA té instal·lades per tot Catalunya 32 residències per a infants, on en té cura amb afectuosa sollicitud, i també compta amb 6 sanatoris que acolleixen amorosament els nens que ho necessiten.

Gran és, doncs, l'obra d'AJUT INFANTIL DE RERAGUARDA i és per a poder-la ampliar com es mereix, per la qual cosa demana a tothom que vulgui ajudar-la i tramet i les seves donacions al seu estatge central, Plaça Ferrer i Guàrdia, 11, principal.

HAN MORT DUES PERSONALITATS BARCELONINES

Francesc de P. Xercavins Rius

Ha mort a Barcelona un dels metges psiquiatres de més vàlua i de més anomenada, el doctor Francesc de P. Xercavins Rius, membre de diverses acadèmics de Medicina espanyoles i estrangeres i un dels primers metges catalans que s'especialitzà amb les malalties mentals. Era un dels valors més sòlids de la Medicina de casa nostra. La seva fama havia ultrapassat les fronteres i havia estat objecte de diversos homenatges i distincions per part dels seus col·legues estrangers.

La mort l'ha sorprès a l'avançada edat de vuitanta-dos anys, després d'una vida posada al servei de la Humanitat. L'enterrament tindrà lloc demà, a dos quarts d'onze del matí. El seguici fúnebre sortirà de la casa mortuòria, carrer de Claris, número 09.

M. Maucci i Battestini

Ha deixat d'existir a la nostra ciutat un industrial que malgrat no ésser barceloní podia considerar-se com un dels homes que havia treballat més en el ram editorial de casa nostra.

Havia traduït, millor dit, fet traduir, infinitat de coses bones i dolentes, socials, polítiques i literàries.

La seva editorial tenia molts anys, gairebé tants com ell, i les seves produccions havien arribat a totes les mans, especialment a les del proletariat, el qual gràcies a Maucci coneixia totes les obres mestres de la literatura mundial.

L'enterrament tindrà lloc demà, a dos quarts d'onze del matí. El seguici sortirà de la casa mortuòria, carrer de Mallorca, 166.

EL BARATO
EMPRESA OBRERA
3 ULTIMS DIES DE REBAIXES EXCEPCIONALS EN GENERES DE NOVETAT
Sederia de Moda estampada, per a vestits ... ... 2'90 ptes. m.
Rics Crespons tot Rayon, dibuixos lacats ... ... 2'90 ptes. m.
Pell Rayon mat colors llisos, per a roba interior ... ... 1'85 ptes. m.
Marocaine tot Rayon, gran colorit ... ... 2'50 ptes. m.
Llaneria fina en tots colors, per a vestits ... ... 2'90 ptes. m.
Estampats en gran profusió, per a Bates i Vestits 1'75 ptes. m.
CONFECCIONS DE TEMPORADA
a preus extremadament barats

LA CIUTAT MARXA

CASAL FEDERALISTA D'ESQUERRA (Carrer Pi i Margall, 120). — Es convoca totes les militants del Casal a la reunió que tindrà lloc demà, divendres, a les deu de la nit, per tal de tractar d'assumptes de gran interès.

ACTE DE COMIAT DELS DELEGATS CATALANS QUE VAN A LA U.R.S.S. — Es prepara per al pròxim dissabte un gran acte de comiat als delegats obrers de les nostres Sindicals catalanes i del front d'Aragó, els quals aportaran la representació de la nostra terra a les festes del primer de maig a Rússia. Prendran part en aquest acte, ultra els delegats, la representació del Comité Mundial dels Amics de la Unió Soviética.

Els detalls es donaran oportunament.

F.E.T.E., U.G.T. — Es convoca totes les afiliades de la F.E.T.E. a una reunió que tindrà lloc demà, divendres, a les 6 de la tarda, al local de la U.G.T., Diputació 277. Es obligatòria l'assistència.

Tranquil·litat als sectors de Madrid

Madrid, 15. — Després de les paraules que ahir, a la tarda, pronuncià per ràdio el general Miaja, presencià una projecció editada per la Delegació de Propaganda i Premsa en relació a la brillant actuació de les nostres forces i derrota soferta per l'exèrcit italià a l'Alcarria.

A les nou de la nit, el general Miaja rebé els periodistes i els manifestà que hi havia tranquil·litat als sectors de Madrid i que estava molt satisfet de l'acte celebrat per la Delegació de Propaganda i Premsa al [illegible] havia assistit.

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

ULTIMA HORA
INFORMACIÓ · CRÍTICA · REPORTATGE

REPORTATGES · INFORMACIONS · ARTICLES...

Dues plomes al servei de la llibertat

Els reportatges del gran periodista francès Jean Alloucherie traduïts al català

Hem trobat el company periodista Joaquim Vilà-Bisa treballant. Li donem, ben justament, el títol que més li deu plaure: el de periodista.

Davant seu té una crònica que està traduint del seu col·lega francès Jean Alloucherie.

—Es el llibre...?

—Sí, els deu reportatges del gran periodista Alloucherie, escrits i publicats a l'altra banda, als fronts del Sud, a les files rebels de Queipo de Llano, que ell ha conegut, i és un dels seus millors reportatges aquell en què explica d'una manera originalíssima aquesta coneixença amb el general traïdor.

—¿El dijous vàreu saludar Alloucherie a Barcelona?

—Sí, uns moments només. Anava a València en avió. Té trenta-tres anys. Tipus corrent, més baix que alt, ni gras ni magre. Amable, franc, parla amb una sinceritat corprenedora. Fa només nou anys que és periodista. Es pelletaire d'ofici. Va marxar emigrat al Canadà i allí escrivi quelcom sobre la vida dels emigrats. Publicà i es dedicà de ple al periodisme. Ha fet reportatges des d'Alasca a la Terra del Foc. Informacions de la guerra del Chaco, de la d'Abissínia i ara de la nostra. «Allò que m'ha agradat més —em digué Alloucherie— ha estat la guerra del Chaco. A Bolívia es maten, però no s'assassinen.»

—¿I com és, Vilà, que us heu decidit a traduir aquest llibre... i amb aquestes condicions?

—Mireu, per «La Humanitat», que en tenia l'exclusiva a Catalunya, ja havia traduït tots els reportatges d'aquest periodista sobre la guerra del Chaco i la guerra italiana. Això em féu agafar una gran estima i una familiaritat amb l'estil d'aquest xicot, i quan vaig llegir les seves cròniques del camp rebel, vaig creure que tindria força interès incorporar-les al nostre idioma perquè les pogués llegir un gran sector del nostre poble. Amb aquest motiu ens creuàrem unes lletres amb Alloucherie, en les quals em donava tota mena de facilitats. El dijous, a l'aeròdrom, poc abans de marxar cap a València, li vaig dir: «¿Quina quantitat voleu pels drets de reproducció? —Jo? No res. El que es guanyi deixeu-ho per a engruixir la subscripció destinada a armament per al vostre Exèrcit Popular Regular. —Gràcies. Jo pensava fer igual amb el que em correspongui a mi.» I el tracte quedà fet —ens diu, somrient, el cap de Premsa del Gabinet de la Presidència.

—¿Sortirà aviat la vostra traducció?

—Molt aviat.

—Serà econòmica?

—Tant com es pugui. Es destinada a la gran massa de lectors de català i espanyol, puix que es faran edicions en aquests idiomes. L'edició espanyola, destinada especialment a América.

—Quin nombre d'exemplars?

—Uns trenta mil. Els deu reportatges aniran acompanyats de vint-i-cinc fotografies. Crec que serà un èxit.

—Així us ho desitjo, especialment per la finalitat que us ha portat a fer aquesta traducció.

M. S.

Jean Alloucherie ha corregut tot el món... i totes les guerres d'uns anys ençà. Vegeu-lo, a dalt (X), als fronts del Chaco, al costat d'una peça del 10'5. A baix: Alloucherie, a Alasca, després d'haver recorregut catorze mil quilòmetres més enllà de White Horse...

Del cigar havà a la cigarreta d'espígol

El tabac, article de primera necessitat

—Demà hi ha «saca»!—ens digueren ahir.

Aquesta paraula gairebé màgica per als fumadors la sentirem tot el matí i tota la tarda milers de vegades. La sentirem al tramvia, al carrer, al bar, pertot arreu.

I la «saca» d'avui posarà fi —momentàniament— a una sèrie de dies de no fumar tabac, perquè de fumar, sia una cosa, sia una altra, són molts els qui ho fan.

CIGARRETES D'ESPÍGOL I ROMANÍ

Quan començà a afluixar el tabac, els fumadors que estimen, ans que tot, les espirals de fum gris que dibuixa rodones, arabescos i formes imprecises a l'espai, crearen la cigarreta d'herbes i plantes medicinals.

—Noi, perdona'm un moment, que vaig a comprar una «paquetilla».

—A l'estanc...?

—No, a ca l'herbolari.

Per això, des de fa una colla de temps, sentiu pels tramvies aquelles olors muntanyenques que us evoquen la flora de Les Planes, espígol, romaní... Són els nous fumadors, millor dit, els vells fumadors que, desesperats, s'agafèn a tot.

Si només fossin herbetes aromàtiques, rai! però hi ha algú que arriba a fumar unes coses; m'han dit que són fulles d'esbarzers, que, si no sou de ferro o insensibles com un pal de telèfons, no podeu resistir ni la pudor ni el fum gaire estona. No us costarà molt tampoc sorprendre aquests dies converses com aquesta:

—Jo gasto picadura de trenta, i vós?

—Cigarretes de marialluïsa, camamilla i tilla barrejades.

330.000 PESSETES DE TABAC

Sortosament avui hi ha saca i sembla que sovintejaran. Un ministre ha declarat el tabac article de primera necessitat en competència amb el pa, l'oli, els llegums, etc. No cal, doncs, que desespereu, fumadors. «Les altes esferes» vetllen per vosaltres!

La «saca» d'avui és bastant important. Val 330.000 pessetes. Seixanta sis mil duros en tabac que, si tot va bé, en meny de tres hores es vendrà.

S'HA APUJAT EL TABAC

Per a informar degudament als nostres lectors del problema del tabac, hem conversat breument amb un element responsable de la distribució d'aquest article.

—A Barcelona — ha començat dient-nos — hi ha 267 expendeduries de tabac, però es reparteix també als estancs de Badalona, Adrià del Besòs, Gramenet del Besòs i L'Hospitalet, formant amb aquests pobles un total de tres-cents establiments expenedors als quals, avui, hem distribuït la «saca».

Aquesta serà la primera vegada que es serveix el tabac amb el nou augment. I encara que això sigui des coratjador, us he de dir, d'una manera extraoficial, que no serà l'última puja que sofrirà aquest article.

ELS TRANSPORTS, LA GUERRA I ALTRES COSES

—La «saca» d'avui és important, però més ho fou l'última. En tres hores es despatxà tabac per valor d'un milió i mig de pessetes. Eren unes sis mil caixes. Ens han anunciat una tramesa per vaixell de 10 a 13.000 que equivaldria a uns tres milions de pessetes en tabac.

—¿Com és, doncs, que no arriba a Barcelona més d'aquest producte, per a molts homes tan important?

—Es un problema de transport més que de producció. Els vagons es necessiten per a portar homes i material als fronts. No sempre se'n pot disposar. Primer és la guerra, això és molt natural.

El mitjà millor i més pràctic per a portar el tabac són els vaixells, però els capitans d'aquests volen efectuar els viatges custodiats degudament i les autoritats no sempre poden distraure forces i material. Es allò que dèiem de la guerra.

Quant a producció n'hi ha molta. Les fàbriques de València, Alacant i Tarragona no paren. Ara es va a l'ampliació d'aquesta última perquè pugui rendir més. La de Madrid no pot treballar perquè es troba sota els efectes del bombardeig; de totes maneres s'ha tret la maquinària d'allí i actualment s'està distribuint entre les altres manufactures.

A BARCELONA NO MANCARÀ TABAC

—¿Així voleu dir que hi ha tabac per a tothom?

—Totes les noves que ens arriben de les tres fàbriques ho deixen entendre. Treballen intensament i no falta material; fins i tot se'ns assegura que el ministre de Finances facilitarà divises estrangeres per a adquirir primeres matèries, tabacs de Virgínia, filipins i havans per a poder portar a terme una bona i normal elaboració. La caiguda de Màlaga també en aquest sentit ens ha perjudicat molt, car allí hi havia els assecadors de tabac.

—De totes maneres...?

—Sí, de totes maneres els companys responsables de la producció d'aquest article a l'Espanya lleial diuen que no en mancarà. A no ésser el problema del transport, que ja us he exposat, la nostra ciutat rebria d'una manera periòdica i continuada aquest producte. Encara us diré més. A no ésser l'excés de població flotant, d'evacuats i de refugiats, Barcelona no s'hauria donat gairebé compte d'aquesta falta de tabac.

També hi ha una cosa a remarcar, que contribueix en gran manera a aquesta escassetat. La gent fuma més que mai, a causa en primer lloc a tots aquests nois que ara són a les casernes. Abans, als despatxos, a les fàbriques, no podien fumar o molt poc. En segon lloc, anteriorment al 19 de juliol, en moltes indústries i cases comercials estava prohibit; ara, gràcies a la revolució, aquesta prohibició ha estat aixecada i tothom fuma.

—Bé. Fet i fet...

—Podeu dir als vostres lectors que hi ha tabac i que Barcelona, poc o molt, sempre en tindrà.

Artur LLORENÇ

Un estanc, un de tots els estancs, aquests darrers dies... (Puig-Farrar)

Les noies d'esquerra, als dos Presidents

A primeres hores del matí d'ahir, 14 d'abril, la Secció Femenina 'Lluís Companys' del Centre Català Republicà del Districte IV visità la tomba del qui fou primer President de Catalunya Francesc Macià i Llussà. De retorn anaren a fer ofrena al President Companys d'un ramell de flors.

Vegeu, a la foto, les noies esquerranes arran de la tomba de l'Avi...

"Aneu amb compte. Pot assolir-vos alguna bala perduda dels "roigs", diuen a Toledo

Això prova que els "roigs" són molt a prop de la que fou imperial ciutat

Nova York, 13.—El diari «La Prensa» publica una interessant informació del seu enviat especial a Espanya, Richard G. Massock. Està datada a Talavera de la Reina, d'on ha estat enviada per un propi a la frontera francesa i trasmesa des d'allí a Nova York.

«Els avions de bombardeig del Govern —escriu Massock— aiuden a mostrar insospitades quantitats de belleses espanyoles a les viles, darrera de les línies de combat. Dones i joves, que rarament es veuen pels carrers, surten corrent de llurs cases després dels atacs aeris en quantitat veritablement sorprenent.

La dona espanyola ha estat sempre més o menys enclaustrada. Però quan els avions enemics volen sobre la població, amb l'acompanyament dels tocs de sirenes i deixen caure les seves mortíferes càrregues, dònes i noies corren fora dels amagatalls per a veure l'espectacle i assabentar-se dels efectes.

Cinc avions atacaren l'altre dia el poble de X, mentre jo dormia. Una bomba obrí un forat en una casa desocupada, des del terra fins al soterrani. La majoria de les bombes caigueren fora del poble. Vaig treure el cap per una finestra, en pijama, i vaig veure una columna de fum que formava una fosca cortina que arribava fins al cel. Les dones del veïnat ja eren al carrer. Bombes aèries! El soroll era familiar. Un canó antiaeri trepidava ràpidament.

Toledo —diu després el cronista— és un front darrera del front. Aquesta ciutat ha estat poc esmentada des del setge del seu Alcàsser Tirotejat de fusell i repicar de metralladores poden sentir-se encara des dels parapets de la ciutat. Les milícies lleials es troben només a dues milles de distància.

Mentre esperava l'altre dia, em disposava a caminar per un carrer que condueix al Teix. Un soldat em féu un senyal, des d'una porta, perquè em deturés:

—Tingueu precaució —em digué—; us podria ferir alguna bala perduda d'un «roig».

Els viatges al front han estat prohibits per l'alt comandament insurgent. Se'ns permeté anar a veure Madrid, però.

Mentre hi anàvem unes poques granades xiulaven per damunt dels nostres caps per anar a esclatar darrera de nosaltres.

En aquest viatge férem una volta al poble de Pozuelo, que és ara una ruina abandonada. Totes les cases, tots els arbres, tenen senyals de bombes o bales. Diverses cases estan destruïdes del tot; les que queden, seriosament clivellades.

Una estació de ràdio insurgent, amb un export que aprengué als Estats Units, en els controls, està radiant propaganda a favor de la causa rebel sobre les trinxeres enemigues.

L'estació és Ràdio Nacional AZ, i l'enginyer cap és un tal Max R. Borrell, espanyol, que estigué treballant durant quinze anys als Estats Units, la majoria del temps en fàbriques de Detroit.»

El concert d'ahir tingué un caràcter d'homenatge a l'heroic poble madrileny

Organitzat pel Comissariat de Propaganda de la Generalitat es celebrà ahir un gran concert al Liceu, avui Teatre Nacional de Catalunya.

El concert, ultra el valor de les obres executades, tingué l'interès d'ésser dedicat en caràcter d'homenatge a l'heroic poble de Madrid i a benefici de la capital d'Espanya.

El programa estava integrat per l'obertura de «Der Freischütz», de Weber; la «Suite en re», de Bach; la «Cinquena Simfonia», de Beethoven; la sardana «A Pau Casals», de Garreta; les «Goyescas», de Granados, i l'obertura d'«Els mestres cantaires», de Wagner, obres pulcrament executades pels professors del Sindicat Únic d'Espectacles Públics i dirigides pel mestre Eduard Toldrà.

Durant tot el concert sovintejaren els aplaudiments de l'auditori, que omplia totalment el teatre.

DOTZE PENES DE MORT CONTRA ELS FALANGISTES DEL CARRER DE SANTALÓ

A les cinc de la tarda d'ahir es reprengué el judici contra els suposats dirigents de «Falange Española» a Catalunya.

A tres quarts de sis es retirà el tribunal a deliberar. Dues hores després i amb l'absència dels processats i retirats els seus familiars, enmig d'un silenci sepulcral, es llegí el veredicte.

Es condemna a mort els processats Lluís Gutiérrez Santamarina, Francesc Josep Gutiérrez Gonzàlez, Víctor Iturrioz Echevarria, Benet Ruiz Ruiz, Josep Batlle Cortada, Santiago Anta Fraile, Josep Cleries Padrós, Jeroni Martínez Giménez, César Rodrigo Rodríguez, Manuel Aparicio Pérez del Pulgar, Joan Clar Ramírez, Magdalena Ramos Señorales, Carme Ramos Señorales i Marina Ramos Señorales. A reclusió perpètua Francesc Martínez Anta, i a reclusió en un asil mentre duri la guerra, a Pilar Señorales. A més, tots ells són condemnats a les despeses del sumari per parts iguals i a la indemnització de cent mil pessetes cada un.

El president pregunta si es procedia a la commutació d'alguna de les penes de mort imposades i s'acordà que siguin commutades les de Carme i Marina Ramos Señorales.

En vista d'això, el president declarà ferma la sentència.

OBLIT?

Gibraltar, 14. — Per primera vegada d'ençà dels sis darrers anys, les unitats navals britàniques encorades al port de Gibraltar, no han posat banderes en celebració de l'aniversari de la proclamació de la República a Espanya.

L'única bandera que a Gibraltar s'ha hissat amb tal motiu ha estat al consolat espanyol.

En canvi, gran nombre de ciutadans llueren llaceta i cintes tricolors al trau de l'americana.

El Santuari de la Virgen de la Cabeza està situat al cim d'un massís inexpugnable

La tràgica situació dels assetjats

Andújar, 14. (De l'enviat especial de Pebus). — La situació dels exguàrdies civils refugiats al que fou Santuari de la Virgen de la Cabeza sembla ésser crítica.

Com és sabut, no és petita l'extensió de terreny que ocupa el lloc anomenat Virgen de la Cabeza, que treu el seu nom del monestir situat al cim d'un massís muntanyós considerat inexpugnable.

Es tracta d'un paratge rodejat de boscos que fa aquell territori més accidentat. A més de les posicions excellents pel seu difícil accés a la cúspide de la muntanya, els rebels en posseïen d'altres no menys bones a altres construccions situades dinsd'aquella zona i conegudes per Palacio del Lugar.

Així com al Santuari, s'han set forts els dos cents guàrdies facciosos amb llurs famílies a les quals nan obligat a un inhumà cautiveri semblant al que patiren els refugiats a l'Alcàsser de Toledo.

Les darreres esperances dels assetjats, posades al gallejat projecte d'avanç dels militars traidors per terres del Sud, que tan catastròficament resulta per a ells, en fi, l'alliberació esperada, no porta camí d'ésser realitat.

A mes, el proveiment és cada dia més difícil i reduït. Abans el portava a terme l'aviació facciosa amb precisió i encara que no sempre encertava a collocar els fardells al terreny dominat pels ex-guàrdies civils, els viatges eren sovint repetits perquè l'alimentació dels assetjats estigués assegurada.

Ara des do fa un mes almenys, no és així. L'aviació negra té altra feina més urgent i ha hagut d'abandonar a llur sort als ex-guàrdies sota el jou i l'amenaça, sembla, de la vilania d'un capità traidor.

L'ambient propici a la deserció, conseqüència de la contínua propaganda dels nostres altaveus, ha d'haver-se intensificat més que als darrers dies.

El cas és que com abans esmentem, els rebels comencen a abandonar posicions i amb això a facilitar que s'estrenyi el vigilant encerclament de les forces del Govern. El Palacio del Lugar, ha estat abandonat.

Això ha ocorregut la matinada passada. Sens dubte, parlem per deducció, ja que encara no s'ha pogut recollir cap dada concreta, els exguàrdies civils que defensaven aquest Palau es mostraven inclinats a la rendició. Llurs caps feixistes devien considerar imminent el lliurament d'aquests rebels i per tal d'evitar-ho han decidit que el lloc fos abandonat i que tots els guardians passin a concentrar-se al reduït marc del Santuari.

Amb això la supervivència dels allà reunits, per la manca de queviures, és cada dia més difícil.

El Palau ha estat doncs, ocupat per l'exèrcit popular el qual ha procedit a recollir el material que s'hi ha abandonat.

Aquesta nit han estat collocats de nou altaveus pels quals els caps i comissaris de les nostres unitats, així com els guàrdies civils que fa poca dies s'han passat als nostres rengles, s'adrecin als assetjats per tal de convèncer-los de la inutilitat de llur resistència.

El creuer pirata "España" deté un vaixell mercant

Londres, 15. — El diari «The Times» comunica de Bilbao que el vaixell mercant «Olavuss» sortí de Bilbao ahir fou detingut a 17 milles del límit de les aigües territorials pel navili rebel «España». Després d'un quart d'hora, l'«Olavuss» fou autoritzat a reprendre la ruta.

Fa cinc anys que fou empresonat per Hitler...

THAELMANN

Avui, Ernst Thaelmann compleix cinquanta-un anys. Demà en farà cinc que Hitler el té empresonat.

La figura del líder comunista alemany, que ha adquirit caràcters de símbol antifeixista, és coneguda i recordada per les masses treballadores de tot el món. No cal pas que en fem el panegíric. Només en dir que fa cinc anys que està tancat a les presons hitlerianes, que fa cinc anys que no ha sortit de les quatre parets de la seva cella de Moabit, ja hem dit tots els elogis que es poden fer de Thaelmann. Però bé val la pena, aprofitant aquest aniversari, de recordar la seva vida, els seus 51 anys de lluita que per a tothom són un exemple.

• • •

Fill d'un obrer de Hamburg, que lluità sempre per la seva classe, en epoques en què no hi havia ni una sola llei que la defensés dels seus explotadors, després dels primers anys d'escola entra a treballar com a «docker» a diverses empreses, navega com a mariner de càrrega. Els vespres, després de la feina, el treball no el priva de llegir, d'instruir-se. Es l'eterna història, sempre dolorosa, de l'obrer que té consciència dels seus deures com a obrer.

Als disset anys s'inscriu al partit social-demòcrata, organitza els grups de joventuts sindicals i esdevé, ben aviat, un dels caps dels sindicats d'Hamburg. Comença a parlar en públic i s'imposa, més que per la seva oratòria, senzilla i càlida, per l'autoritat del seu exemple.

S'oposa des del començament a la cursa dels armaments que portarà a la guerra del 1914. Creu que les masses obreres solament es podran desenvolupar dintre dels quadres de la democràcia.

La guerra arriba. Mobilitzat com artiller, és enviat al front de Champagne. Ferit dues vegades, condecorat amb la creu de ferro, que tan orgullós ha fet, per altra banda, Hitler, la guarnició d'Hamburg li confereix la creu hanseàtica.

En el curs dels seus permisos, no abandona la seva propaganda pacifista. Denuncia implacablement el flagell que ha pogut veure ben de prop.

Els governants alemanys creuen encara en la victòria. Però Thaelmann s'aixeca contra els projectes d'annexió. Reclama una pau sense vencedors ni vençuts. Veu ja l'esdevenidor negre d'Europa. I lluita per tal d'evitar-lo.

Desmobilitzat el 1919, els obrers el fan membre del Senat de la vila lliure d'Hamburg. I despres, des del 1923, durant nou anys, fins al moment de la seva detenció, és diputat al Reichstag. Esdevé cap del partit comunista, del qual és un dels fundadors. Orador, polemista, articulista, representant del seu partit a la Tercera Internacional.

El 1932 és candidat a la Presidència de la República de Weimar, davant de Hindenburg. Obté cinc milions de vots.

I dos dies després de la seva detenció, en plena repressió nazi, els obrers l'elegeixen, encara, representant seu en sis circumscripcions.

Aquest és l'home que Hitler té, fa cinc anys, a la presó de Moabit.

Aquest és l'home que avui compleix 51 anys.

I sota el nom del qual lluiten, a tots els fronts de la Península, centenars d'antifeixistes alemanys.

Davant de les amenaces que es conjuren contra la seva vida i la seva llibertat, només un crit és possible:

Visca Thaelmann!

Joventuts d'Esquerra Republicana "Estat Català" (Federació de Barcelona-Ciutat)

Són convocats tots els delegat i sots-delegats dels Casals de Barcelona (Secció de Joventuts), al Plé Comarcal de la Federació de Barcelona-Ciutat, de les Joventuts d'Esquerra Republicana «Estat Català», que tindrà lloc demà, divendres, a les deu de la vetlla, al Secretariat del Partit, carrer Tres Llits, 3.

• • •

Gran miting d'afirmació de les Joventuts d'Esquerra Republicana «Estat Català», demà passat, dissabte, al Centre i Joventuts d'Esquerra Republicana (Calàbria, 33, davant Cinema Mistral), organitzat per la Federació de Barcelona-Ciutat. Hi parlaran els companys:

RAMON ALONSO
ALFRED ALCAZAR
PILAR CASALINS
FERRAN BERNI
LLADO I FIGUERAS
JAUME TAMBORERO

Presidirà el company Josep Fontdevila.

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES